

2024/1347

22.5.2024

REGULAMENTUL (UE) 2024/1347 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 14 mai 2024

privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2) literele (a) și (b) și articolul 79 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Mai multe modificări de fond au fost aduse Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾. Pentru a asigura armonizarea și o mai mare convergență a deciziilor în materie de azil și a conținutului protecției internaționale astfel încât să se reducă factorii care favorizează deplasările în interiorul Uniunii, pentru a încuraja beneficiarii de protecție internațională să rămână în statul membru care le-a acordat protecția și pentru a garanta egalitatea de tratament în cazul beneficiarilor de protecție internațională, directiva menționată ar trebui să fie abrogată și înlocuită cu un regulament.
- (2) O politică comună în domeniul azilului, cuprinzând un sistem european comun de azil (SECA) bazat pe aplicarea deplină și care favorizează includerea Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost completată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 (denumită în continuare „Convenția de la Geneva”), este un element constitutiv al obiectivului Uniunii de a crea treptat un spațiu de libertate, securitate și justiție deschis celor care, forțați de împrejurări, solicită în mod legitim protecție în Uniune. O astfel de politică ar trebui să fie guvernată de principiul solidarității și al împărțirii echitabile a responsabilității între statele membre, inclusiv pe plan financiar. Convenția de la Geneva constituie elementul-cheie al sistemului juridic internațional de protecție a refugiaților.
- (3) SECA se bazează pe standarde comune pentru procedurile de azil, recunoașterea și protecția oferită la nivelul Uniunii, condițiile de primire și un sistem de stabilire a statului membru responsabil pentru examinarea unei cereri de protecție internațională. În pofida progreselor înregistrate în dezvoltarea treptată a SECA, există în continuare diferențe semnificative între statele membre în ceea ce privește procedurile utilizate, nivelul de recunoaștere, tipul de protecție acordată, nivelul condițiilor materiale de primire și al prestațiilor oferite solicitanților și beneficiarilor de protecție internațională. Aceste diferențe ar putea duce la deplasări secundare și submina obiectivul de a asigura că toți solicitanții sunt tratați în mod egal, indiferent de locul în care prezintă o cerere în interiorul Uniunii.
- (4) În comunicarea sa din 6 aprilie 2016 intitulată „Posibilități de reformare a sistemului european comun de azil și de îmbunătățire a căilor legale de migrație”, Comisia și-a prezentat opțiunile de îmbunătățire a SECA, și anume de a institui un sistem sustenabil și echitabil de stabilire a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de

⁽¹⁾ JO C 75, 10.3.2017, p. 97.

⁽²⁾ JO C 207, 30.6.2017, p. 67.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 10 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 mai 2024.

⁽⁴⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

protecție internațională, de a consolida sistemul Eurodac, de a realiza o mai mare convergență a sistemului de azil al Uniunii, de a preveni deplasările secundare în interiorul Uniunii și de a transforma Biroul European de Sprijin pentru Azil într-o agenție. Comunicarea respectivă este în concordanță cu apelurile Consiliului European din 18-19 februarie 2016 de a se realiza progrese în sensul reformării cadrului actual din Uniune, astfel încât să se asigure o politică umană și eficientă în materie de azil.

- (5) Având în vedere faptul că articolul 78 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede un regim unitar de azil și asigurarea unei bune funcționări a SECA, ar trebui realizate progrese semnificative în ceea ce privește convergența sistemelor naționale de azil, cu o atenție specială pentru nivelurile de recunoaștere și tipurile de statut de protecție, care diferă de la un stat membru la altul. În plus, drepturile acordate beneficiarilor de protecție internațională ar trebui să fie mai bine clarificate și armonizate.
- (6) Pentru a se asigura un nivel de armonizare mai uniform pe întregul teritoriu al Uniunii și pentru a se oferi un grad mai ridicat de securitate juridică și de transparență, este nevoie, așadar, de un regulament.
- (7) Obiectivul principal al prezentului regulament este să se asigure, pe de o parte, că toate statele membre aplică criterii comune pentru identificarea persoanelor care au o nevoie reală de protecție internațională și, pe de altă parte, că beneficiarii de protecție internațională au la dispoziție un set comun de drepturi în toate statele membre.
- (8) Continuarea apropierii normelor în materie de recunoaștere și a conținutului statutului de refugiat și al statutului conferit prin protecție subsidiară ar trebui să contribuie, de asemenea, la limitarea deplasărilor secundare ale solicitanților de protecție internațională și ale beneficiarilor de protecție internațională între statele membre.
- (9) Protecția internațională ar trebui acordată resortisanților țărilor terțe și apatrizilor care intră în sub incidența prezentului regulament și care îndeplinesc condițiile pentru a obține protecție internațională. Protecția internațională nu ar trebui acordată resortisanților țărilor terțe și apatrizilor care nu intră sub incidența prezentului regulament. În cazul în care sunt acordate statute umanitare naționale, acestea nu ar trebui să conducă la un risc de confuzie cu protecția internațională.
- (10) Dispozițiile prezentului regulament referitoare la conținutul protecției internaționale, inclusiv normele de descurajare a deplasărilor secundare, ar trebui să se aplice persoanelor cărora li s-a acordat protecție internațională în urma încheierii cu rezultat favorabil a unei proceduri de relocare sau de admisie umanitară în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1350 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁵⁾.
- (11) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”) și de Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO). În mod special, prin prezentul regulament se urmărește să se asigure respectarea deplină a demnității umane și a dreptului de azil al solicitanților de azil și al membrilor familiei care îi însoțesc și să se promoveze aplicarea dispozițiilor Cartei referitoare la demnitatea umană, respectarea vieții private și de familie, libertatea de exprimare și de informare, dreptul la educație, libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul de azil, protecția în caz de strămutare, expulzare sau extrădare, egalitatea în fața legii, nediscriminarea, drepturile copilului și drepturile referitoare la securitatea socială, asistența socială și protecția sănătății. Prin urmare, dispozițiile respective ar trebui să fie implementate în consecință.
- (12) În ceea ce privește tratamentul persoanelor care intră sub incidența prezentului regulament, statelor membre le revin obligațiile care decurg din instrumentele de drept internațional la care sunt părți, cum ar fi, în special, acelea conform cărora discriminarea este interzisă.
- (13) Pentru a se acorda sprijinul adecvat statelor membre în eforturile lor de punere în aplicare a standardelor stabilite în prezentul regulament, în special statelor membre ale căror sisteme naționale de azil sunt supuse unor presiuni specifice și disproporționate, determinate în principal de poziția lor geografică sau de situația lor demografică, ar trebui utilizate resursele Fondului pentru azil, migrație și integrare instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁶⁾. Deși principiul general al interzicerii dublei finanțări ar trebui să fie respectat, statele membre ar trebui să profite pe deplin, la toate nivelurile de guvernare, de posibilitățile oferite de fondurile care nu sunt legate direct de politica de azil și migrație, dar care pot fi utilizate pentru finanțarea de acțiuni în acest domeniu.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2024/1350 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de instituire a cadrului de relocare și de admisie umanitară al Uniunii și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1147 (JO L, 2024/1350, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1350/oj>).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare (JO L 251, 15.7.2021, p. 1).

- (14) Agenția Uniunii Europene pentru Azil, instituită prin Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁷⁾ (denumită în continuare „Agenția pentru Azil”) ar trebui să ofere sprijin adecvat în aplicarea prezentului regulament, în special prin punerea la dispoziție, la cererea sau cu acordul statului membru în cauză, de experți care să asiste autoritățile statului membru respectiv în primirea, înregistrarea și examinarea cererilor de protecție internațională și prin punerea la dispoziție de informații actualizate cu privire la țările terțe, inclusiv informații privind țara de origine, precum și de îndrumări și instrumente relevante. Atunci când aplică prezentul regulament, autoritățile statelor membre ar trebui să țină seama de standardele operaționale, indicatorii, îndrumările și bunele practici dezvoltate de către Agenția pentru Azil. Atunci când evaluează cererile de protecție internațională și fără a aduce atingere faptului că respectivele evaluări se realizează de la caz la caz, autoritățile statelor membre ar trebui să țină seama de informațiile, rapoartele, analizele comune privind situația din țările de origine și notele de îndrumare elaborate la nivelul Uniunii de Agenția pentru Azil și de rețelele europene privind informațiile referitoare la țările terțe în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/2303.
- (15) La aplicarea prezentului regulament ar trebui să se țină seama, în primul rând, de „interesul superior al copilului”, în conformitate cu Convenția din 1989 a Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului. Atunci când evaluează interesul superior al copilului, autoritățile statelor membre ar trebui în special să țină seama în mod corespunzător de principiul unității familiei, de bunăstarea și dezvoltarea socială a minorului, de competențele lingvistice, de siguranța și securitatea și de opiniile minorului respectiv, ținând seama în mod corespunzător de vârsta și maturitatea sa.
- (16) În scopul protejării interesului superior al copilului și al minorului și al bunăstării lor generale, și pentru a încuraja continuitatea ajutorării și reprezentării minorilor neînsoțiți, statele membre ar trebui să încerce să se asigure, în măsura posibilului, că aceeași persoană fizică rămâne responsabilă pentru un minor neînsoțit, inclusiv pe durata procedurilor de azil și în urma acordării protecției internaționale.
- (17) Un copil adult ar trebui să fie considerat ca fiind în întreținere, pe baza unei evaluări individuale, numai în situațiile în care copilul respectiv este incapabil să-și poarte de grijă singur din cauza unei afecțiuni fizice sau mentale legate de o afecțiune gravă care să nu aibă un caracter temporar sau de o dizabilitate gravă.
- (18) Dispozițiile privind unitatea familiei din prezentul regulament nu afectează valorile și principiile recunoscute de statele membre. În cazul unei căsătorii poligame, este de competența fiecărui stat membru să decidă dacă dorește să aplice dispozițiile privind unitatea familiei gospodăriilor poligame, inclusiv copiilor minori ai unei altei soții și ai beneficiarului de protecție internațională.
- (19) Aplicarea dispozițiilor privind unitatea familiei ar trebui să se bazeze întotdeauna pe relații de familie autentice și nu ar trebui să includă căsătoriile forțate și căsătoriile sau parteneriatele încheiate cu unicul scop de a permite persoanei în cauză să intre sau să obțină reședința în statele membre. Pentru a nu discrimina membrii familiei în funcție de locul în care s-a format o familie, noțiunea de familie ar trebui să includă și familiile formate în afara țării de origine, dar înainte de sosirea lor pe teritoriul Uniunii.
- (20) În cazul în care un stat membru decide, în scopul unității familiei, că interesul superior al unui minor căsătorit se regăsește cu părinții minorului respectiv, soțul/soția minorului respectiv nu ar trebui să obțină niciun drept de ședere în urma acestei căsătorii în temeiul prezentului regulament.
- (21) Prezentul regulament nu aduce atingere Protocolului nr. 24 privind dreptul de azil pentru resortisanții statelor membre ale Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE.
- (22) Recunoașterea statutului de refugiat este un act declarativ.
- (23) Consultările cu Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICNUR) ar putea oferi îndrumări valoroase pentru autoritățile statelor membre atunci când stabilesc dacă un solicitant este un refugiat în înțelesul articolului 1 din Convenția de la Geneva.
- (24) Atunci când examinează dacă solicitanții au temeri bine întemeiate de a fi persecutați sau de a fi confrunțați cu un risc real de a suferi vătămări grave și dacă autorități neguvernamentale stabile și structurate, inclusiv organizații internaționale controlează un stat sau o parte importantă a teritoriului său și asigură protecție, precum și atunci când evaluează dacă solicitanții au acces la protecție împotriva persecuției sau a unei vătămări grave într-o altă parte a țării de origine decât zona din care sunt originari (denumită în continuare „alternativa de protecție în interiorul țării de origine”), autoritatea decizională ar trebui să ia în considerare, printre altele, informațiile și recomandările generale pertinente emise de către ICNUR.

(7) Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2021 privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010 (JO L 468, 30.12.2021, p. 1).

- (25) Ar trebui stabilite standarde privind definirea și conținutul statutului de refugiat pentru a ajuta organele naționale competente ale statelor membre să aplice Convenția de la Geneva.
- (26) Este necesară adoptarea unor criterii comune privind recunoașterea statutului de refugiat al solicitanților de azil în înțelesul articolului 1 din Convenția de la Geneva.
- (27) În cazul în care unul sau mai multe aspecte specifice ale declarațiilor solicitantului nu sunt susținute de documente justificative sau de alte probe, acesta ar trebui să beneficieze de principiul prezumției de nevinovăție, cu condiția ca acesta să fi făcut un efort real de a demonstra necesitatea unei protecții internaționale, ca toate elementele relevante de care dispune să fi fost prezentate, să fi fost prezentată o explicație satisfăcătoare cu privire la lipsa altor elemente relevante, ca declarațiile sale să fi fost considerate coerente și plauzibile, iar credibilitatea generală să fi fost stabilită ținând seama de momentul în care solicitantul a solicitat protecție internațională și, după caz, motivele pentru care nu a solicitat-o mai devreme.
- (28) Autoritatea decizională nu ar trebui să concluzioneze că solicitantul este lipsit de credibilitate pentru simplul motiv că nu s-a bazat pe orientarea sa sexuală declarată cu prima ocazie pe care a avut-o pentru a prezenta motivele persecuției, cu excepția cazului în care este evident că solicitantul intenționează doar să întârzie sau să împiedice executarea unei decizii care ar avea ca rezultat returnarea sa.
- (29) Ar trebui luate în considerare convingerile, credințele sau orientările solicitantului care determină activități ce ar putea sta la baza unei temeri bine-intemeiate de a fi persecutat sau a unui risc real de a suferi vătămări grave, chiar dacă acestea au fost integral sau parțial disimulate în țara de origine.
- (30) În cazul în care solicitantul nu este disponibil pe parcursul procedurii din cauza unor circumstanțe în afara controlului său, se aplică dispozițiile și garanțiile relevante prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁸⁾, Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁹⁾ și Directiva (UE) 2024/1346 a Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁰⁾.
- (31) În particular, este necesar să se introducă concepte unitare de nevoie de protecție care apare în afara țării de origine, origine a vătămării și a protecției, protecție în interiorul țării de origine și persecuție, inclusiv motivele de persecuție.
- (32) Protecția poate fi asigurată fie de către stat, fie de către autorități neguvernamentale stabile, structurate, inclusiv de către organizații internaționale, care controlează statul sau o parte semnificativă a teritoriului statului și care îndeplinesc condițiile prevăzute în prezentul regulament, cu condiția ca acestea să fie capabile și dispuse să ofere protecție. O astfel de protecție ar trebui să fie efectivă și să nu aibă un caracter temporar.
- (33) În cazul în care statul sau agenții statului nu sunt autorii persecuției sau ai vătămărilor grave, autoritatea decizională ar trebui să examineze, ca parte a evaluării cererii de protecție internațională, dacă există o alternativă de protecție în interiorul țării de origine, după ce s-a stabilit că, în caz contrar, criteriile de calificare prevăzute în prezentul regulament s-ar aplica unui solicitant. Solicitanții ar trebui să dispună efectiv de o alternativă de protecție în interiorul țării de origine împotriva persecuției sau a vătămărilor grave într-o parte a țării de origine spre care pot călători în siguranță și în mod legal și în care pot fi admiși și în care se poate aștepta în mod rezonabil ca aceștia să se stabilească. Sarcina de a demonstra existența alternativei de protecție în interiorul țării de origine ar trebui să îi revină autorității decizionale. În cazul în care autoritatea decizională demonstrează că este disponibilă o alternativă de protecție în interiorul țării de origine, solicitanții ar trebui să aibă dreptul de a prezenta dovezi și a depune elemente de probă pe care le au la dispoziție.
- (34) Atunci când analizează dacă se poate aștepta în mod rezonabil de la solicitanți ca acesta să se stabilească în altă parte a țării lor de origine, autoritatea decizională ar trebui, de asemenea, să ia în considerare dacă solicitanții ar fi capabili să asigure acoperirea propriilor lor nevoi de bază în ceea ce privește accesul la alimente, igienă și adăpost în contextul circumstanțelor locale din țara lor de origine.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație, de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1060 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 (JO L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de instituire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

⁽¹⁰⁾ Directiva (UE) 2024/1346 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

- (35) În cazul în care statul sau agenții statului sunt agenții persecuției sau ai vătămărilor grave, ar trebui să existe o prezumție că solicitantul nu beneficiază de protecție efectivă, și nu este necesar ca autoritatea decizională să examineze dacă există o alternativă de protecție în interiorul țării de origine. Autoritatea decizională ar trebui să fie în măsură să examineze dacă există o alternativă de protecție în interiorul țării de origine numai în cazul în care se stabilește în mod clar că riscul de persecuție sau de vătămare gravă provine de la un agent a cărui putere este în mod clar limitată la o anumită zonă geografică sau în cazul în care statul însuși are control doar asupra anumitor părți din țara în cauză.
- (36) La evaluarea unei cereri formulate în afara țării de origine („sur place”), faptul că riscul de persecuție sau de vătămare gravă se bazează pe circumstanțe care nu constituie o exprimare sau o continuare a convingerilor sau a orientărilor deținute în țara de origine ar putea constitui un indiciu al faptului că unicul scop sau scopul principal al solicitantului a fost de a crea condițiile necesare pentru a solicita protecție internațională.
- (37) În funcție de circumstanțe, actele de persecuție cu un caracter specific de gen sau legate în mod specific de copii ar putea include, printre altele, recrutarea în rândul minorilor, mutilarea genitală, căsătoria forțată, traficul cu copii și munca copiilor, precum și traficul în scopul exploatații sexuale.
- (38) Actele de persecuție ar putea lua forma unor urmăriri penale sau pedepse disproporționate sau discriminatorii. O astfel de urmărire penală sau pedeapsă disproporționată sau discriminatorie ar putea apărea, printre altele, în situații în care un solicitant refuză să efectueze serviciul militar pe motive de ordin moral, religios sau politic sau din cauza apartenenței la un anumit grup etnic sau a deținerii unei anumite cetățenii.
- (39) Una dintre condițiile de obținere a statutului de refugiat, în înțelesul articolului 1 litera (A) din Convenția de la Geneva, este existența unei legături cauzale între motivele de persecuție, și anume cele legate de rasă, religie sau credință, naționalitate, opinie politică sau apartenența la un anumit grup social, și actele de persecuție sau lipsa protecției împotriva acestor acte.
- (40) De asemenea, este necesar să se introducă o definiție comună a motivului de persecuție „apartenență la un anumit grup social”. În scopul definirii unui anumit grup social, ar trebui să se acorde atenția corespunzătoare aspectelor specifice orientării sexuale sau genului solicitantului, inclusiv identitatea de gen și exprimarea de gen, care ar putea fi legate de anumite tradiții și cutume legale, având ca rezultat, de exemplu, mutilarea genitală, sterilizarea forțată sau avortul forțat, în măsura în care aceste aspecte au legătură cu temerea bine întemeiată de a fi persecutat a solicitantului. În funcție de circumstanțe, dizabilitatea ar putea fi o caracteristică în scopul definirii unui anumit grup social.
- (41) Circumstanțele din țara de origine, inclusiv, de exemplu, existența și aplicarea legislației penale care vizează în mod specific persoanele lesbiene, homosexuale, bisexuale, transgen și intersex, pot însemna că aceste persoane trebuie să fie considerate ca formând un anumit grup social.
- (42) La examinarea cererilor de protecție internațională, autoritățile competente din statele membre ar trebui să utilizeze metode de evaluare a credibilității unui solicitant într-un mod care respectă drepturile solicitantului respectiv garantate de Cartă și de CEDO, în special dreptul la demnitatea umană și respectarea vieții private și de familie. În special în ceea ce privește orientarea sexuală și identitatea de gen, solicitanții nu ar trebui să fie supuși unor întrebări sau teste detaliate în ceea ce privește practicile lor sexuale.
- (43) Obiectivele și principiile Organizației Națiunilor Unite sunt enunțate în preambulul la Carta Organizației Națiunilor Unite și la articolele 1 și 2 din aceasta și sunt încorporate în rezoluțiile sale privind măsurile de combatere a terorismului. Respectiv rezoluții declară, printre altele, că „actele, metodele și practicile teroriste sunt contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite” și că „finanțarea, planificarea și incitarea cu bună știință la acte teroriste sunt de asemenea contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite”.
- (44) În scopul aplicării dispozițiilor prezentului regulament privind excluderea de la protecția internațională în cazul în care există motive întemeiate pentru a presupune că un solicitant a comis unul sau mai multe acte care contravin scopurilor și principiilor prevăzute la articolele 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite, nu este o condiție prealabilă să se stabilească faptul că un astfel de solicitant a fost condamnat pentru una dintre infracțiunile de terorism menționate la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

- (45) În scopul aplicării dispozițiilor prezentului regulament privind excluderea de la protecția internațională a unui solicitant pentru că a comis acte care constituie participarea la activitățile unui grup terorist, faptul că nu s-a stabilit că un astfel de solicitant a comis, a încercat să comită sau a amenințat să comită un act terorist, astfel cum este definit în rezoluțiile Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, nu împiedică autoritățile statelor membre să considere comportamentul solicitantului ca fiind contrar scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite.
- (46) În scopul evaluării individuale a faptelor care ar putea constitui motive serioase pentru a considera că un solicitant s-a făcut vinovat de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite, că a instigat la astfel de acte sau că a participat în alt mod la astfel de acte, faptul că solicitantul a fost condamnat de instanțele unui stat membru pentru participare la activitățile unei grupări teroriste are o importanță deosebită, la fel ca și faptul că o instanță judecătorească a constatat că solicitantul a fost membru al conducerii unei astfel de grupări, și nu ar trebui să fie necesar să se stabilească faptul că solicitantul a instigat la un act terorist sau că a participat în alt mod la acesta.
- (47) Comiterea unei infracțiuni politice nu constituie, în principiu, un motiv de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat. Cu toate acestea, acțiunile deosebit de crude, în cadrul cărora acțiunea în cauză este disproporționată față de pretinsul obiectiv politic, și actele de terorism care se caracterizează prin violența lor, chiar dacă sunt comise într-un scop pretins politic, ar trebui să fie considerate infracțiuni grave de drept comun, putând, prin urmare, să determine excluderea de la statutul de refugiat.
- (48) Ar trebui stabilite, de asemenea, standarde pentru definiția și conținutul statutului conferit prin protecția subsidiară. Protecția subsidiară ar trebui să completeze protecția refugiaților consacrată de Convenția de la Geneva. Deși temeiul protecției diferă între statutul de refugiat și statutul conferit prin protecție subsidiară, nevoia constantă de protecție ar putea avea o durată similară. Conținutul protecției oferite de statutul de refugiat sau de statutul conferit prin protecție subsidiară ar putea fi diferit numai în cazul în care acest lucru este prevăzut în mod explicit în prezentul regulament. Cu toate acestea, prezentul regulament permite statelor membre să acorde aceleași drepturi și avantaje în temeiul ambelor statute.
- (49) Este necesar să se introducă criterii comune pe baza cărora solicitanții de protecție internațională să fie considerați ca beneficiari pentru protecție subsidiară. Criteriile respective ar trebui să fie stabilite pe baza obligațiilor internaționale care decurg din instrumentele privind drepturile omului și practicile existente în statele membre.
- (50) Atunci când se verifică existența riscului de vătămări grave care ar putea constitui motivul în temeiul căruia solicitanții se pot califica drept persoane eligibile pentru protecție subsidiară, noțiunea de violență generalizată ar trebui să cuprindă și violența ce ar putea fi exercitată asupra oamenilor indiferent de circumstanțele personale ale acestora.
- (51) Atunci când se verifică existența riscului de vătămări grave, situațiile în care forțele armate ale unei țări terțe se confruntă cu unul sau mai multe grupuri armate sau în care cel puțin două sau mai multe grupuri armate se confruntă între ele ar trebui considerate conflicte armate interne. Nu este necesar ca acest conflict să fie clasificat drept „conflict armat care nu are caracter internațional” în temeiul dreptului internațional umanitar și nici nu este necesar să se efectueze, pe lângă o evaluare a nivelului de violență prezent pe teritoriul în cauză, o evaluare separată a intensității confruntărilor armate, a nivelului de organizare a forțelor armate implicate sau a duratei conflictului.
- (52) În ceea ce privește dovezile necesare pentru a stabili existența unei amenințări grave și individuale la adresa vieții sau persoanei unui civil, autoritățile decizionale nu ar trebui să le ceară solicitanților să aducă dovezi că sunt vizați în mod specific de factori legați de circumstanțele lor personale. Cu toate acestea, nivelul de violență generalizată necesar pentru susținerea cererii este mai scăzut în cazul în care solicitanții sunt în măsură să demonstreze că sunt afectați în mod specific din cauza unor factori legați de circumstanțele lor personale. În plus, autoritatea decizională ar trebui să considere, în mod excepțional, că existența unei amenințări grave și individuale ar trebui să fie stabilită atunci când gradul de violență nediscriminatorie care caracterizează conflictul armat atinge un nivel atât de ridicat încât există motive întemeiate de a crede că civilii, întorși în țara de origine sau în partea relevantă a țării de origine, s-ar confrunta, numai din cauza prezenței lor acolo, cu un risc real de a fi supuși unor vătămări grave.
- (53) În funcție de circumstanțe, inclusiv de durata și de scopul șederii, călătoria în țara de origine ar putea servi drept indiciu că beneficiarii statutului de refugiat s-au supus din nou de protecției țării de origine sau s-au restabilit în țara lor de origine sau că, în cazul beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară, motivele pentru acordarea acestui statut au încetat să mai existe.

- (54) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1348, statele membre ar trebui să se asigure că solicitanții au acces la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești împotriva deciziilor autorităților decizionale de respingere a cererilor de protecție internațională ca fiind nefondate sau împotriva deciziilor de retragere a protecției internaționale. În această privință, motivele care au determinat o autoritate decizională să decidă respingerea unei cereri de protecție internațională sau retragerea protecției internaționale unui beneficiar ar trebui să facă obiectul unei analize temeinice de către o instanță competentă în cadrul oricărei acțiuni introduse împotriva deciziei de respingere sau de retragere respective.
- (55) Documentele de călătorie eliberate beneficiarilor de protecție internațională pentru prima dată sau reînnoite după intrarea în vigoare a prezentului regulament ar trebui să respecte Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului ⁽¹²⁾ sau standardele minime echivalente de securitate și elementele biometrice.
- (56) Permisele de ședere eliberate beneficiarilor de protecție internațională pentru prima dată sau reînnoite după intrarea în vigoare a prezentului regulament ar trebui să respecte Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului ⁽¹³⁾.
- (57) În perioada dintre acordarea protecției internaționale și eliberarea unui permis de ședere, statele membre ar trebui să se asigure că beneficiarii de protecție internațională au acces efectiv la toate drepturile prevăzute în prezentul regulament, cu excepția libertății de circulație în cadrul Uniunii și a eliberării unui document de călătorie.
- (58) Din cauza relației lor apropiate cu beneficiarii de protecție internațională, membrii familiei vor fi, în mod normal, vulnerabili la acte de persecuție sau la vătămări grave care ar putea constitui temeiul acordării protecției internaționale. În scopul menținerii unității familiei, în cazul în care membrii familiei prezenți pe teritoriul aceluiași stat membru nu îndeplinesc condițiile pentru a obține protecție internațională, aceștia ar trebui să aibă dreptul de a solicita un permis de ședere. Astfel de permise de ședere ar trebui acordate, cu excepția cazului în care membrii familiei intră sub incidența motivelor de excludere sau a cazului în care motive de siguranță națională sau de ordine publică impun altfel. Membrii familiei ar trebui, de asemenea, să se bucure de drepturile acordate beneficiarului de protecție internațională după acordarea protecției internaționale. Fără a aduce atingere dispozițiilor prezentului regulament referitoare la menținerea unității familiei, în cazul în care situația se încadrează în domeniul de aplicare a Directivei 2003/86/CE a Consiliului ⁽¹⁴⁾ și sunt îndeplinite condițiile de reîntregire a familiei prevăzute de aceasta, membrilor familiei beneficiarului de protecție internațională care nu îndeplinesc condițiile individuale pentru o astfel de protecție ar trebui să li se acorde permise de ședere și drepturi în conformitate cu directiva respectivă. Prezentul regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾.
- (59) Documentele de călătorie ar trebui să fie eliberate membrilor familiei beneficiarilor de protecție internațională în conformitate cu procedurile naționale.
- (60) Atunci când evaluează o schimbare a circumstanțelor într-o țară terță, autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să verifice, având în vedere situația individuală a unui beneficiar de protecție internațională, că actorul sau actorii de protecție din țara respectivă au luat măsuri rezonabile pentru a preveni persecuția sau vătămările grave, că, prin urmare, dispun, printre altele, de un sistem juridic eficient pentru depistarea, urmărirea penală și pedepsirea actelor care constituie persecuție sau vătămări grave și că beneficiarul de protecție internațională va avea acces la o astfel de protecție în cazul în care statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară este retras.
- (61) Atunci când evaluează dacă motivele care au stat la baza acordării protecției internaționale au încetat să mai existe, autoritatea decizională ar trebui să ia în considerare toate sursele de informare și de îndrumare relevante și disponibile la nivel național, al Uniunii și internațional, inclusiv recomandările emise de ICNUR.
- (62) În cazul în care un solicitant intră în sub incidența articolului 1 litera (D) din Convenția de la Geneva privind acordarea de protecție sau asistență de către organele sau agențiile Organizației Națiunilor Unite, altele decât ICNUR, atunci când se analizează dacă această protecție sau asistență a încetat să existe din motive în afara controlului și independente de voința solicitantului, autoritatea decizională ar trebui să verifice dacă solicitantul a fost forțat să

⁽¹²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, 29.12.2004, p. 1).

⁽¹³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permise de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

⁽¹⁵⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

părăsească zona de operațiuni a organului sau agenției relevante, dacă siguranța personală a solicitantului a fost pusă în pericol în mod grav și dacă organul sau agenția relevantă a fost în măsură să asigure condițiile de viață ale solicitantului în conformitate cu mandatul său.

- (63) În cazul în care statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară încetează să existe, decizia autorității decizionale a unui stat membru de retragere a statutului nu împiedică resortisantul unei țări terțe sau apatridul în cauză să depună o cerere de ședere pe baza altor motive decât cele care au justificat acordarea protecției internaționale sau să rămână în continuare în mod legal pe teritoriul statului membru respectiv pe baza altor motive, în special atunci când deține un permis de ședere pe termen lung valabil în Uniune, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și cu dreptul intern.
- (64) O decizie de încetare a protecției internaționale nu ar trebui să aibă efect retroactiv. O decizie de revocare a protecției internaționale ar trebui să aibă efect retroactiv. Atunci când o decizie se bazează pe un motiv de încetare, ea nu ar trebui să aibă un efect retroactiv. Atunci când statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară este revocat pe motiv că nu ar fi trebuit să fie acordat niciodată, drepturile dobândite pot fi păstrate sau pierdute în conformitate cu legislația națională.
- (65) Beneficiarii de protecție internațională ar trebui să își aibă reședința în statul membru care le-a acordat protecție. Beneficiarilor de protecție internațională care sunt în posesia unui document de călătorie valabil și a unui permis de ședere eliberat de un stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen ar trebui să li se permită să intre și să circule liber pe teritoriul statelor membre care aplică integral acquis-ul Schengen, în perioada de ședere autorizată, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾ și cu articolul 21 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen ⁽¹⁷⁾. Beneficiarii de protecție internațională pot solicita, de asemenea, să își stabilească reședința într-un alt stat membru decât statul membru care le-a acordat protecție internațională, în conformitate cu normele relevante ale Uniunii și naționale. Cu toate acestea, acest lucru nu implică niciun transfer al statutului de refugiat sau al statutului conferit prin protecție subsidiară și al drepturilor conexe.
- (66) Pentru a se asigura că beneficiarii de protecție internațională respectă perioada de rămânere pe teritoriu sau de ședere autorizată în conformitate cu dreptul intern, dreptul Uniunii sau dreptul internațional relevant, Directiva 2003/109/CE a Consiliului ⁽¹⁸⁾ ar trebui modificată pentru a prevedea că perioada de cinci ani după care beneficiarii de protecție internațională sunt eligibili pentru statutul de rezident pe termen lung în Uniune ar trebui, în principiu, să fie reluată de fiecare dată când un beneficiar de protecție internațională este găsit într-un stat membru, altul decât statul membru care i-a acordat respectivului beneficiar protecție internațională, fără a avea dreptul de rămânere sau de ședere în statul respectiv.
- (67) Autoritățile statelor membre beneficiază de o anumită marjă de apreciere în ceea ce privește ordinea publică și securitatea națională, care ar trebui să fie interpretate în conformitate cu dreptul intern, al Uniunii și internațional. Sub rezerva unei evaluări individuale a faptelor specifice, considerentele de ordine publică și de securitate națională pot cuprinde cazurile în care un resortisant al unei țări terțe aparține unei asociații care sprijină terorismul internațional sau sprijină o astfel de asociație. Atunci când evaluează dacă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid reprezintă un risc pentru securitatea națională a unui stat membru, autoritățile sale au dreptul de a lua în considerare, printre altele, informațiile primite de la alte state membre sau țări terțe.
- (68) Atunci când decide cu privire la îndreptățirea la beneficiile prevăzute în prezentul regulament, o autoritate competentă ar trebui să țină seama în mod corespunzător de interesul superior al copilului și de circumstanțele speciale ale dependenței față de beneficiarul de protecție internațională a rudelor apropiate care sunt deja prezente în statul membru în cauză și care nu sunt membri ai familiei. În situații excepționale, când o rudă apropiată a unui beneficiar de protecție internațională este un minor căsătorit, dar neînsoțit de soțul sau soția sa, se poate considera că interesul superior al minorului este ca acesta să rămână cu familia sa inițială.
- (69) Statele membre ar trebui să poată restrânge accesul la activități salarizate sau independente în cazul posturilor care presupun exercitarea autorității publice și răspunderea pentru apărarea intereselor generale ale statului sau ale altor autorități publice. În contextul exercitării dreptului la egalitate de tratament în ceea ce privește afilierea la

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

⁽¹⁷⁾ Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO L 239, 22.9.2000, p. 19).

⁽¹⁸⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

o organizație care reprezintă lucrătorii sau care desfășoară o activitate specifică, ar trebui să fie posibil ca beneficiarii de protecție internațională să fie excluși de la participarea la gestionarea organismelor de drept public și de la deținerea de funcții reglementate de dreptul public.

- (70) Beneficiile legate de locuințe ar trebui să constituie beneficii fundamentale în măsura în care acestea pot fi considerate drept asistență socială.
- (71) Pentru ca beneficiarii de protecție internațională să se bucure efectiv de drepturile și beneficiile prevăzute în prezentul regulament, este necesar să se țină cont de nevoile lor specifice și de dificultățile specifice întâmpinate de aceștia în procesul de integrare și să li se faciliteze accesul la drepturile legate de integrare, mai ales în ceea ce privește oportunitățile de formare ocupațională și formarea profesională, precum și accesul la procedurile de recunoaștere a diplomelor, a certificatelor sau a altor titluri oficiale de calificare străine, în special în cazul lipsei documentelor justificative și al unei imposibilități de a suporta costurile aferente procedurilor de recunoaștere.
- (72) Beneficiarii de protecție internațională ar trebui să beneficieze de egalitate de tratament în raport cu resortisanții statului membru care le-a acordat protecție internațională, în ceea ce privește securitatea socială.
- (73) Beneficiarilor de protecție internațională ar trebui să li se asigure accesul la îngrijire medicală, inclusiv în ceea ce privește sănătatea fizică și mentală și sănătatea sexuală și reproductivă, cu condiția ca aceasta să fie asigurată și resortisanților statului membru care a acordat protecție internațională.
- (74) În scopul de a se facilita integrarea beneficiarilor de protecție internațională în societate, aceștia ar trebui să aibă acces la măsuri de integrare la nivel local, regional și național, în condițiile care urmează să fie stabilite de statele membre. Statele membre ar trebui să aibă în vedere menținerea accesului la cursuri de limbă pentru beneficiarii de protecție internațională atunci când aceștia au avut acces la cursuri de limbă în calitate de solicitanți.
- (75) Pentru ca aplicarea prezentului regulament să fie monitorizată cu eficacitate, sunt necesare evaluări efectuate cu regularitate.
- (76) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume stabilirea unor standarde cu privire la acordarea de către statele membre a protecției internaționale resortisanților țărilor terțe și apatrizilor, la un statut uniform pentru refugiați sau persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele prezentului regulament, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (77) În conformitate cu articolele 1 și 2 și articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (78) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește standarde referitoare la:

- (a) condițiile pe care resortisanții țărilor terțe sau apatrizii trebuie să le îndeplinească pentru a beneficia de protecție internațională;

- (b) un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru protecție subsidiară;
- (c) conținutul protecției internaționale acordate.

Articolul 2

Domeniul de aplicare material

- (1) Prezentul regulament se referă la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a beneficia de protecție internațională și la conținutul protecției internaționale acordate.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică statutelor umanitare naționale pe care statele membre le acordă resortisanților țărilor terțe sau apatrizilor care nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Statutele umanitare naționale, dacă se acordă, nu generează riscul de confuzie cu protecția internațională.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „statut de refugiat” înseamnă recunoașterea, de către un stat membru, a calității de refugiat a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid;
2. „statut conferit prin protecție subsidiară” înseamnă recunoașterea, de către un stat membru, a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid ca persoană eligibilă pentru protecție subsidiară;
3. „protecție internațională” înseamnă statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară;
4. „beneficiar de protecție internațională” înseamnă o persoană căreia i s-a acordat statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară;
5. „refugiat” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care, ca urmare a unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat din cauza rasei sale, a religiei sale, a naționalității sale, a opiniilor sale politice sau a apartenenței sale la un anumit grup social, se află în afara țării de cetățenie și nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să solicite protecția respectivei țări sau orice apatrid care, aflându-se din motivele menționate anterior în afara țării în care își avea reședința obișnuită, nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să se întoarcă în respectiva țară și căruia nu i se aplică articolul 12;
6. „persoană eligibilă pentru protecție subsidiară” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid care nu îndeplinește condițiile pentru a fi considerat refugiat, dar în privința căruia s-a dovedit că există motive întemeiate de a se crede că, dacă ar fi trimis în țara sa de origine sau, în cazul unui apatrid, în țara în care își avea reședința obișnuită, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămrile grave definite la articolul 15, căruia nu i se aplică articolul 17 alineatele (1) și (2) și care nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește protecția respectivei țări;
7. „cerere de protecție internațională” înseamnă o solicitare a protecției unui stat membru, prezentată de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid care poate fi considerat ca urmărind obținerea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară;
8. „solicitant” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a prezentat o cerere de protecție internațională cu privire la care nu s-a luat încă o decizie definitivă;
9. „membrii familiei” înseamnă, în măsura în care familia exista deja înainte ca solicitantul să ajungă pe teritoriul statelor membre, următorii membri ai familiei beneficiarului de protecție internațională care sunt prezenți pe teritoriul aceluiași stat membru ca urmare a cererii de protecție internațională:
 - (a) soțul/soția beneficiarului de protecție internațională sau partenerul său/partenera sa necăsătorit(ă) cu care se află într-o relație stabilă, în cazul în care legislația sau practica în vigoare în statul membru în cauză tratează cuplurile necăsătorite în mod echivalent cu cele căsătorite;

- (b) copiii minori sau adulți aflați în întreținere ai cuplurilor menționate la litera (a) sau ai beneficiarului de protecție internațională, cu condiția să nu fie căsătoriți, indiferent dacă sunt născuți în cadrul ori în afara căsătoriei sau sunt adoptați, potrivit prevederilor din dreptul intern; un minor este considerat necăsătorit în cazul în care, pe baza unei evaluări individuale, căsătoria sa nu ar fi în conformitate cu dreptul intern aplicabil dacă ar fi fost încheiată în statul membru în cauză, având în vedere, în special, vârsta legală pentru căsătorie;
- (c) dacă beneficiarul de protecție internațională este minor și necăsătorit, tatăl, mama sau alt adult responsabil de beneficiarul respectiv, inclusiv un frate/o soră adult(ă), în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză; un minor este considerat necăsătorit în cazul în care, pe baza unei evaluări individuale, căsătoria sa nu ar fi în conformitate cu dreptul intern aplicabil dacă ar fi fost încheiată în statul membru în cauză, având în vedere, în special, vârsta legală pentru căsătorie;
10. „minor” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid cu vârsta sub 18 ani;
11. „minor neînsoțit” înseamnă un minor care sosește pe teritoriul statelor membre neînsoțit de un adult responsabil de acesta în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză și atâta timp cât nu se află efectiv în întreținerea unui astfel de adult, inclusiv un minor care este lăsat neînsoțit după intrarea sa pe teritoriul statelor membre;
12. „permis de ședere” înseamnă o autorizație eliberată de autoritățile unui stat membru potrivit unui model uniform, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, care permite unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid să își aibă reședința în mod legal pe teritoriul respectivului stat membru;
13. „țară de origine” înseamnă țara sau țările de cetățenie ale solicitantului sau, în cazul în care solicitantul este apatrid, țara în care își avea reședința obișnuită;
14. „retragerea protecției internaționale” înseamnă o decizie prin care o autoritate decizională sau o instanță competentă revocă sau pune capăt protecției internaționale, inclusiv prin refuzul de a o reinnoi;
15. „autoritate decizională” înseamnă un organism cvasi-judiciar sau administrativ dintr-un stat membru care este responsabil cu examinarea cererilor de protecție internațională și are competența să ia decizii în etapa administrativă a procedurii;
16. „securitate socială” înseamnă ramurile securității sociale prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁹⁾;
17. „asistență socială” înseamnă prestațiile acordate cu scopul de a asigura satisfacerea nevoilor de bază ale persoanelor care nu dispun de resurse suficiente;
18. „tutore” înseamnă o persoană fizică sau o organizație, inclusiv un organism public desemnat de autoritățile competente pentru a acorda asistență, a reprezenta și a acționa în numele unui minor neînsoțit, după caz, pentru a se asigura că minorul neînsoțit poate beneficia de drepturi și poate respecta obligațiile prevăzute în prezentul regulament, protejând, în același timp, interesul superior și bunăstarea generală a acestuia.

CAPITOLUL II

EVALUAREA CERERILOR DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ

Articolul 4

Comunicarea informațiilor și evaluarea faptelor și a circumstanțelor

(1) Solicitanții prezintă toate elementele de care dispun pentru a-și susține cererea de protecție internațională. În acest scop, aceștia cooperează pe deplin cu autoritatea decizională și cu alte autorități competente și rămân prezenți și disponibili pe teritoriul statului membru responsabil de examinarea cererii lor pe parcursul întregii proceduri, inclusiv pe parcursul evaluării elementelor relevante ale cererii.

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

- (2) Elementele menționate la alineatul (1) includ:
- (a) declarațiile solicitantului; și
 - (b) toate documentele de care dispune solicitantul referitoare la:
 - (i) motivele pentru care solicitantul solicită protecție internațională;
 - (ii) vârsta solicitantului;
 - (iii) trecutul solicitantului, inclusiv cel al membrilor familiei relevanți și al altor rude relevante;
 - (iv) identitatea solicitantului;
 - (v) cetățenia sau cetățeniile solicitantului;
 - (vi) țara sau țările solicitantului și locul sau locurile de reședință anterioare;
 - (vii) cererile anterioare de protecție internațională depuse de solicitant;
 - (viii) rezultatele unei eventuale proceduri de relocare sau de admisie umanitară referitoare la solicitant, astfel cum este definită în Regulamentul (UE) 2024/1350;
 - (ix) itinerariul solicitantului; și
 - (x) documentele de călătorie ale solicitantului.
- (3) Autoritatea decizională examinează elementele relevante ale cererii de protecție internațională în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2024/1348.
- (4) Faptul că solicitantul a fost deja supus persecuției, unor vătămări grave sau unor amenințări directe cu persecuția sau cu vătămări grave reprezintă un indiciu serios al temerii bine întemeiate de a fi persecutat a solicitantului respectiv sau al unui risc real de vătămări grave, cu excepția cazului în care există motive întemeiate de a se crede că respectiva persecuție sau respectivele vătămări grave nu se vor mai repeta.
- (5) Dacă unul sau mai multe aspecte specifice din declarațiile solicitantului nu sunt susținute de documente sau de probe de altă natură, nu se cer dovezi suplimentare cu privire la aceste aspecte specifice dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) solicitantul a depus eforturi reale pentru a-și susține cererea de protecție internațională;
 - (b) au fost prezentate toate elementele relevante de care dispune solicitantul și s-a furnizat o explicație satisfăcătoare în ceea ce privește absența altor elemente de probă relevante;
 - (c) se constată că declarațiile solicitantului sunt coerente și plauzibile și nu sunt contrazise de informații generale și specifice cunoscute, relevante pentru cererea sa;
 - (d) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită luând în considerare, printre altele, momentul în care solicitantul a depus o cerere de protecție internațională.

Articolul 5

Nevoia de protecție internațională care apare în afara țării de origine

- (1) O temere bine întemeiată de a fi persecutat sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe:
- (a) evenimente care au avut loc după ce solicitantul a părăsit țara de origine; sau
 - (b) activități exercitate de solicitant după plecarea sa din țara de origine, în special în cazul în care se stabilește că activitățile pe care se bazează respectiva cerere constituie expresia și continuarea convingerilor, credințelor sau orientărilor avute în țara de origine.

(2) Atunci când riscul de persecuție sau de vătămare gravă se bazează pe circumstanțe create de solicitant după părăsirea țării de origine cu scopul unic sau principal de a crea condițiile necesare pentru solicitarea protecției internaționale, autoritatea decizională poate refuza acordarea protecției internaționale, cu condiția ca orice decizie luată cu privire la cererea de protecție internațională să respecte Convenția de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost completată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 (denumită în continuare „Convenția de la Geneva”), Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO) și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Articolul 6

Agenți de persecuție sau vătămări grave

Agenții de persecuție sau vătămări grave pot fi:

- (a) statul;
- (b) partidele sau organizațiile care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia;
- (c) agenți neguvernamentali, dacă se poate demonstra că agenții menționați la articolul 7 alineatul (1) nu sunt în măsură sau nu sunt dispuși să acorde o protecție împotriva persecuțiilor sau a vătămărilor grave.

Articolul 7

Agenți de protecție

(1) Numai următorii agenți pot oferi protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave, cu condiția să fie în măsură și dispuși să ofere o protecție efectivă și care să nu aibă un caracter temporar, în conformitate cu alineatul (2):

- (a) statul;
- (b) autorități neguvernamentale stabile, structurate, inclusiv organizații internaționale, care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia.

(2) Protecția împotriva persecuției sau a vătămărilor grave este efectivă și nu are un caracter temporar. Se consideră că o astfel de protecție este acordată atunci când agenții menționați la alineatul (1) iau măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuția sau vătămările grave, printre altele, prin utilizarea unui sistem juridic eficace pentru depistarea, urmărirea penală și pedepsirea actelor care constituie persecuție sau vătămare gravă și atunci când solicitantul are acces la protecția respectivă.

(3) Atunci când examinează dacă autorități neguvernamentale stabile, structurate, inclusiv organizații internaționale, controlează un stat sau o parte importantă din teritoriul acestuia și acordă protecție în înțelesul alineatului (2), autoritatea decizională ia în considerare informații precise și actualizate referitoare la țările de origine, obținute din surse relevante și disponibile la nivel național, internațional și la nivelul Uniunii, precum și, dacă sunt disponibile, analiza comună a situației din anumite țări de origine și notele de îndrumare menționate la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303.

Articolul 8

Alternativă de protecție în interiorul țării de origine

(1) Atunci când statul sau agenții ai statului nu sunt agenți de persecuție sau vătămări grave, autoritatea decizională examinează, atunci când evaluează cererea de protecție internațională, dacă un solicitant nu are nevoie de protecție internațională deoarece acesta poate să călătorească în siguranță și în mod legal și să fie admis în altă parte a țării de origine, dacă se poate presupune în mod rezonabil că acesta se poate stabili în respectiva parte a țării de origine și dacă, în respectiva parte a țării de origine, solicitantul:

- (a) nu are o temere bine întemeiată de a fi persecutat sau nu riscă în mod real să sufere vătămări grave; sau
- (b) are acces la protecție efectivă și care să nu aibă caracter temporar împotriva persecuției sau a vătămărilor grave.

(2) Atunci când statul sau agenții ai statului sunt agenți de persecuție sau vătămări grave, autoritatea decizională prezumă că solicitantul nu dispune de o protecție efectivă și nu realizează examinarea menționată la alineatul (1).

Autoritatea decizională poate efectua examinarea menționată la alineatul (1) doar atunci când este stabilit în mod clar că riscul de persecuție sau de vătămare gravă provine de la un actor a cărui putere este limitată în mod clar la o anumită zonă geografică sau atunci când statul însuși deține controlul numai asupra anumitor părți ale țării.

(3) Autoritatea decizională efectuează examinarea menționată la alineatul (1) după ce a stabilit că criteriile de calificare prevăzute în prezentul regulament s-ar aplica în caz contrar unui solicitant. Sarcina de a demonstra că solicitantul are la dispoziție o alternativă de protecție în interiorul țării de origine îi revine autorității decizionale. Solicitantul are dreptul să prezinte dovezi și orice alt element care indică faptul că nu are la dispoziție o astfel de alternativă. Autoritatea decizională ține seama de dovezile și elementele prezentate de solicitant.

(4) Atunci când examinează dacă solicitantul are o temere bine întemeiată de a fi persecutat sau este supus unui risc real de a suferi vătămări grave sau dacă acesta are acces la protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave într-o parte din țara de origine în cauză în conformitate cu alineatul (1), autoritatea decizională ține seama, în momentul în care adoptă o decizie cu privire la cererea de protecție internațională, de condițiile generale existente în respectiva parte a țării și de situația personală a solicitantului prevăzută la articolul 4. În acest scop, autoritatea decizională ia în considerare informațiile precise și actualizate obținute din sursele relevante și disponibile la nivel național, internațional și la nivelul Uniunii, precum și, dacă sunt disponibile, analiza comună a situației din anumite țări de origine și notele de îndrumare menționate la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303.

(5) În sensul alineatului (1), autoritatea decizională ia în considerare:

- (a) situația generală predominantă în partea relevantă a țării de origine, inclusiv accesibilitatea, eficacitatea și durabilitatea protecției menționate la articolul 7;
- (b) situația personală a solicitantului în raport cu factori precum starea de sănătate, vârsta, genul, inclusiv identitatea de gen, orientarea sexuală, originea etnică și apartenența la o minoritate națională; și
- (c) dacă solicitantul este în măsură să asigure acoperirea nevoilor sale de bază.

(6) În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, autoritatea decizională ține seama de interesul superior al minorului și, în special, de disponibilitatea unor condiții de îngrijire și custodie viabile și adecvate.

CAPITOLUL III

CONDIȚIILE DE OBTINERE A STATUTULUI DE REFUGIAT

Articolul 9

Actele de persecuție

(1) Se consideră act de persecuție în înțelesul articolului 1 secțiunea A din Convenția de la Geneva orice act care:

- (a) este suficient de grav prin natura sau prin caracterul său repetat pentru a constitui o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu este posibilă nicio derogare în temeiul articolului 15 alineatul (2) din CEDO; sau
- (b) este o acumulare de diverse măsuri, inclusiv de încălcări ale drepturilor omului, care este suficient de gravă pentru a afecta un individ în mod similar unui act menționat la litera (a).

(2) Actele de persecuție, în sensul alineatului (1), pot lua, printre altele, următoarele forme:

- (a) violențe fizice sau psihice, inclusiv violențe sexuale;
- (b) măsuri legale, administrative, polițienești sau judiciare care sunt discriminatorii în sine sau sunt puse în aplicare în mod discriminatoriu;
- (c) urmăriri penale sau sancțiuni care sunt disproporționate sau discriminatorii;

- (d) refuzul unei căi de atac judiciare care conduce la o sancțiune disproporționată sau discriminatorie;
 - (e) urmăriri penale sau sancțiuni în cazul refuzului de a efectua serviciul militar în situații de conflict, atunci când serviciul militar ar presupune comiterea unor infracțiuni sau unor acte care intră sub incidența motivelor de excludere prevăzute la articolul 12 alineatul (2);
 - (f) acte împotriva persoanelor din motive legate de gen sau actele împotriva copiilor.
- (3) Pentru ca solicitantul să se încadreze în definiția „refugiatului” prevăzută la articolul 3 punctul 5, trebuie să existe o legătură între motivele de persecuție menționate la articolul 10 și actele de persecuție în sensul alineatului (1) de la prezentul articol sau absența protecției împotriva unor astfel de acte.

Articolul 10

Motivele de persecuție

- (1) Atunci când se evaluează motivele de persecuție, se ține seama de următoarele elemente:
- (a) noțiunea de rasă include, în special, considerente de culoare, ascendență sau apartenență la un anumit grup etnic;
 - (b) noțiunea de religie include, în special, faptul de a avea convingeri teiste, nonteiste sau ateiste, participarea la ceremonii de cult private sau publice, singur sau în comunitate, sau neparticiparea la acestea, alte acte religioase sau exprimări de opinii religioase și forme de comportament personal sau comunitar fondate pe credințe religioase sau impuse de astfel de credințe;
 - (c) noțiunea de naționalitate nu se limitează la cetățenie sau la inexistența acesteia, ci include, în special, apartenența la un grup determinat prin identitatea sa culturală, etnică sau lingvistică, prin originile sale geografice sau politice comune sau prin relația cu populația unui alt stat;
 - (d) noțiunea de apartenență la un anumit grup social include, în special, apartenența la un grup:
 - (i) ai cărui membri au în comun sau sunt percepuți ca având în comun o caracteristică înnăscută sau un trecut care nu poate fi schimbat ori o caracteristică sau o credință atât de fundamentală pentru identitatea sau conștiința lor încât nu ar trebui să fie forțați să renunțe la aceasta; și
 - (ii) care are o identitate proprie în țara în cauză, fiind perceput ca diferit de societatea înconjurătoare;
 - (e) noțiunea de opinii politice include, în special, opiniile, ideile sau credințele într-un domeniu legat de potențialii agenți de persecuție menționați la articolul 6, precum și de politicile și metodele acestora, indiferent dacă respectivele opinii, idei sau credințe se traduc sau nu prin acte întreprinse de solicitant.

În funcție de situația din țara de origine, noțiunea de apartenență la un anumit grup social menționată la primul paragraf litera (d) include apartenența la un grup ai cărui membri au drept caracteristică comună orientarea sexuală. Aspectelor legate de egalitatea de gen, inclusiv identității de gen și exprimării de gen, li se acordă atenția corespunzătoare în vederea stabilirii apartenenței la un anumit grup social sau a identificării caracteristicilor unui astfel de grup.

- (2) Atunci când se evaluează dacă solicitantul are o temere bine întemeiată de a fi persecutat, este irelevant dacă solicitantul prezintă într-adevăr caracteristica legată de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice care determină persecuția, atâta timp cât o astfel de caracteristică îi este atribuită de agentul de persecuție.
- (3) Atunci când evaluează dacă solicitantul are o temere bine întemeiată de a fi persecutat, autoritatea decizională nu se poate aștepta în mod rezonabil ca solicitantul să se adapteze ori să își modifice comportamentul, convingerile sau identitatea, sau să se abțină de la anumite practici, dacă respectivul comportament sau respectivele convingeri sau practici sunt inerente identității sale, pentru a evita riscul de persecuție în țara sa de origine.

*Articolul 11***Încetarea**

(1) Un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid încetează să mai fie refugiat dacă este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile următoare:

- (a) resortisantul țării terțe s-a supus din nou, în mod voluntar, protecției țării de cetățenie;
- (b) după ce și-a pierdut cetățenia, resortisantul țării terțe sau apatridul a redobândit-o în mod voluntar;
- (c) resortisantul țării terțe sau apatridul a obținut o nouă cetățenie și beneficiază de protecția noii țări de cetățenie;
- (d) resortisantul țării terțe sau apatridul s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o sau în afara căreia a rămas de teama de a fi persecutată;
- (e) datorită faptului că circumstanțele în urma cărora a fost recunoscută ca refugiat au încetat să existe, resortisantul țării terțe nu mai poate continua să refuze a se supune protecției țării de cetățenie;
- (f) datorită faptului că circumstanțele în urma cărora a fost recunoscut ca refugiat au încetat să existe, apatridul se poate întoarce în țara în care își avea reședința obișnuită.

Primul paragraf literele (e) și (f) nu se aplică unui refugiat care poate să invoce motive imperioase care rezultă din persecuții anterioare pentru a refuza să beneficieze de protecția țării al cărei cetățean este sau, în cazul unui apatrid, a țării în care își avea reședința obișnuită.

(2) Pentru a verifica dacă se aplică alineatul (1) primul paragraf literele (e) și (f), autoritatea decizională:

- (a) ia în considerare informațiile precise și actualizate obținute din sursele relevante și disponibile la nivel național, internațional și la nivelul Uniunii, precum și, dacă sunt disponibile, analiza comună a situației din anumite țări de origine și notele de îndrumare menționate la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303;
- (b) verifică dacă schimbarea circumstanțelor este într-atât de semnificativă, și nu are caracter temporar, încât temerea refugiatului de a fi persecutat nu mai poate fi considerată bine întemeiată.

*Articolul 12***Excluderea**

(1) Un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid este exclus de la statutul de refugiat dacă resortisantul țării terțe sau apatridul în cauză:

- (a) intră în domeniul de aplicare a articolului 1 secțiunea D din Convenția de la Geneva, privind protecția sau asistența acordată de un organism sau de o instituție a Organizației Națiunilor Unite, alta decât Înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați; în cazul în care această protecție sau asistență încetează din orice motiv, fără ca situația resortisantului țării terțe sau apatridului în cauză să fi fost definitiv soluționată în conformitate cu rezoluțiile relevante ale Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, resortisantul țării terțe sau apatridul respectiv este îndreptățit să beneficieze ipso facto de prezentul regulament;
- (b) este recunoscut de autoritățile competente ale țării în care și-a stabilit reședința ca având drepturile și obligațiile aferente deținerii cetățeniei respectivei țări sau drepturi și obligații echivalente.

(2) Un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid este exclus de la statutul de refugiat atunci când există motive întemeiate pentru a se crede că resortisantul țării terțe sau apatridul în cauză:

- (a) a comis o crimă contra păcii, o crimă de război sau o crimă contra umanității, în sensul instrumentelor internaționale elaborate pentru a prevedea dispoziții cu privire la aceste crime;

- (b) a comis o infracțiune gravă de drept comun în afara țării de refugiere înainte de a fi admis ca refugiat, și anume înainte de data obținerii statutului de refugiat; acțiunile deosebit de crude, chiar dacă sunt comise într-un scop pretins politic, pot primi calificativul de infracțiuni grave de drept comun;
- (c) s-a făcut vinovată de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite prevăzute în preambulul Cartei Organizației Națiunilor Unite și la articolele 1 și 2 din aceasta.
- (3) Alineatul (2) se aplică persoanelor care instigă sau participă în orice fel la infracțiunile sau actele menționate la respectivul alineat.
- (4) După ce a stabilit, pe baza unei evaluări a gravității infracțiunilor sau faptelor comise de persoana respectivă și a responsabilității sale individuale, ținând seama de toate circumstanțele infracțiunilor sau faptelor respective și de situația persoanei respective, că sunt aplicabile unul sau mai multe dintre motivele de excludere corespunzătoare prevăzute la alineatul (2) sau (3), autoritatea decizională exclude solicitantul de la statutul de refugiat fără a efectua o evaluare a proporționalității în legătură cu temerea de a fi persecutat.
- (5) În cadrul evaluării menționate la alineatul (4), atunci când examinează un caz în temeiul alineatelor (2) și (3) care vizează un minor, autoritatea decizională ține seama, printre altele, de capacitatea minorului de a fi considerat responsabil în temeiul dreptului penal dacă ar fi comis infracțiunea pe teritoriul statului membru care examinează cererea de protecție internațională, în conformitate cu dispozițiile dreptului intern referitoare la vârsta răspunderii penale.

CAPITOLUL IV STATUTUL DE REFUGIAT

Articolul 13

Acordarea statutului de refugiat

Autoritatea decizională acordă statutul de refugiat unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid care îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat refugiat în conformitate cu capitolele II și III.

Articolul 14

Retragerea statutului de refugiat

- (1) Autoritatea decizională retrage statutul de refugiat acordat unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid dacă:
- (a) resortisantul țării terțe sau apatridul respectiv a încetat să mai fie refugiat în conformitate cu articolul 11;
- (b) resortisantul țării terțe sau apatridul respectiv este sau ar fi trebuit să fie exclus de la statutul de refugiat în conformitate cu articolul 12;
- (c) alterarea de către resortisantul țării terțe sau apatridul respectiv a faptelor, inclusiv utilizarea unor documente false, sau omiterea unor fapte a jucat un rol hotărâtor în luarea deciziei de acordare a statutului;
- (d) există motive rezonabile pentru ca resortisantul țării terțe sau apatridul respectiv să fie considerat un pericol pentru securitatea statului membru în care acesta se află;
- (e) ca urmare a faptului că a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune deosebit de gravă, resortisantul țării terțe sau apatridul respectiv reprezintă un pericol pentru societatea statului membru în care acesta se află.
- (2) În situațiile în care se aplică alineatul (1) literele (d) și (e), autoritatea decizională poate decide să nu acorde statutul de refugiat dacă nu s-a luat încă o decizie cu privire la cererea de protecție internațională.
- (3) Persoanele cărora li se aplică alineatul (1) literele (d) și (e) sau alineatul (2) de la prezentul articol au drepturile prevăzute la articolele 3, 4, 16, 22, 31, 32 și 33 din Convenția de la Geneva sau drepturi similare, atâta timp cât se află în statele membre.

(4) Autoritatea decizională care a acordat statutul de refugiat demonstrează, pentru fiecare caz în parte, că beneficiarul statutului de refugiat a încetat să mai fie refugiat sau că nu ar fi trebuit să i se acorde niciodată statutul de refugiat sau că nu ar mai trebui să beneficieze de acest statut pentru motivele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol. Pe parcursul procedurii de retragere, se aplică articolul 66 din Regulamentul (UE) 2024/1348.

CAPITOLUL V

CONDIȚIILE DE OBȚINERE A PROTECȚIEI SUBSIDIARE

Articolul 15

Vătămările grave

Vătămările grave, astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 6, sunt:

- (a) pedeapsa cu moartea sau execuția;
- (b) tortura sau tratamentele sau pedepsele inumane sau degradante aplicate unui solicitant în țara de origine; sau
- (c) amenințările grave și individuale la adresa vieții sau a persoanei unui civil ca urmare a violenței generalizate în caz de conflict armat intern sau internațional.

Articolul 16

Încetarea

- (1) Un beneficiar al statutului conferit prin protecție subsidiară încetează să mai fie eligibil pentru protecție subsidiară atunci când circumstanțele care au justificat acordarea acestui statut încetează să existe sau au evoluat astfel încât protecția nu mai este necesară.
- (2) Pentru a determina dacă circumstanțele care au justificat acordarea statutului conferit prin protecție subsidiară au încetat să existe sau au evoluat astfel încât protecția nu mai este necesară, autoritatea decizională:
 - (a) ia în considerare informațiile precise și actualizate obținute din sursele relevante disponibile la nivel național, la nivelul Uniunii și la nivel internațional, precum și, dacă sunt disponibile, analiza comună a situației din anumite țări de origine și notele de îndrumare menționate la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303;
 - (b) examinează dacă schimbarea circumstanțelor este într-atât de semnificativă și nu are caracter temporar, încât beneficiarul statutului conferit prin protecție subsidiară nu mai este supus unui risc real de a suferi vătămări grave.
- (3) Alineatul (1) nu i se aplică beneficiarului statutului conferit prin protecție subsidiară care poate să invoce motive imperioase, rezultate din vătămări grave anterioare, pentru refuzul de a beneficia de protecția țării de cetățenie sau, în cazul în unui apatrid, a țării în care își avea reședința obișnuită.

Articolul 17

Excluderea

- (1) Un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid este exclus din categoria persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară atunci când există motive întemeiate pentru a se crede că resortisantul țării terțe sau apatridul respectiv:
 - (a) a comis o crimă contra păcii, o crimă de război sau o crimă contra umanității, astfel cum sunt definite în instrumentele internaționale elaborate pentru a prevedea dispoziții cu privire la aceste crime;
 - (b) a comis o infracțiune gravă înainte de sosirea sa pe teritoriul statului membru sau a fost condamnată pentru o infracțiune gravă după sosire;
 - (c) s-a făcut vinovată de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite prevăzute în preambulul Cartei Organizației Națiunilor Unite și la articolele 1 și 2 din aceasta;

- (d) reprezintă un pericol pentru societate sau pentru securitatea națională.
- (2) Alineatul (1) se aplică persoanelor care instigă sau participă în orice fel la infracțiunile sau actele prevăzute la respectivul alineat.
- (3) Un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid poate fi exclus din categoria persoanelor eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară în cazul în care, înainte de admiterea în statul membru în cauză, a comis una sau mai multe infracțiuni care nu intră în domeniul de aplicare a alineatului (1) literele (a), (b) și (c) și pentru care ar fi pasibil de pedeapsa cu închisoarea în cazul în care acestea ar fi fost comise în respectivul stat membru, precum și în cazul în care resortisantul țării terțe sau apatridul respectiv a părăsit țara de origine doar pentru a se sustrage pedepselor la care a fost condamnat în urma infracțiunilor respective.
- (4) După ce a stabilit, pe baza unei evaluări a gravității infracțiunilor sau faptelor comise de persoana respectivă și a responsabilității sale individuale, ținând seama de toate circumstanțele infracțiunilor sau faptelor respective și de situația persoanei respective, că sunt aplicabile unul sau mai multe dintre motivele de excludere corespunzătoare prevăzute la alineatul (1) sau (2), autoritatea decizională exclude solicitantul de la statutul conferit prin protecția subsidiară fără a efectua o evaluare a proporționalității în legătură cu teama de a suferi vătămări grave.
- (5) În cadrul evaluării menționate la alineatul (4), atunci când examinează un caz în temeiul alineatului (1) care vizează un minor, autoritatea decizională ține seama, printre altele, de capacitatea minorului de a fi considerat responsabil în temeiul dreptului penal dacă ar fi comis infracțiunea pe teritoriul statului membru care examinează cererea de protecție internațională, în conformitate cu dispozițiile dreptului intern referitoare la vârsta răspunderii penale sau, dacă este cazul, de o eventuală condamnare pentru o infracțiune gravă după sosirea minorului.

CAPITOLUL VI

STATUTUL CONFERIT PRIN PROTECȚIE SUBSIDIARĂ

Articolul 18

Acordarea statutului conferit prin protecție subsidiară

Autoritatea decizională acordă statutul conferit prin protecție subsidiară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid eligibil pentru protecție subsidiară în conformitate cu capitolele II și V.

Articolul 19

Retragerea statutului conferit prin protecție subsidiară

- (1) Autoritatea decizională retrage statutul conferit prin protecție subsidiară acordat unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid dacă:
- (a) resortisantul țării terțe sau apatridul respectiv a încetat să mai fie eligibil pentru protecție subsidiară, în conformitate cu articolul 16;
 - (b) după acordarea statutului conferit prin protecție subsidiară, resortisantul țării terțe sau apatridul respectiv este sau ar fi trebuit să fie exclusă din categoria persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară, în conformitate cu articolul 17;
 - (c) alterarea de către resortisantul țării terțe sau apatridul respectiv a faptelor, inclusiv utilizarea unor documente false, sau omiterea unor fapte a jucat un rol hotărâtor în luarea deciziei de acordare a statutului conferit prin protecție subsidiară.
- (2) Autoritatea decizională care a acordat statutul conferit prin protecție subsidiară demonstrează, pentru fiecare caz în parte, că beneficiarul statutului conferit prin protecție subsidiară a încetat să mai fie eligibil pentru protecție subsidiară, că nu ar fi trebuit să i se acorde niciodată statutul conferit prin protecție subsidiară sau că nu ar mai trebui să beneficieze de acest statut pentru motivele stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol. Pe parcursul procedurii de retragere, se aplică articolul 66 din Regulamentul (UE) 2024/1348.

CAPITOLUL VII

CONȚINUTUL DREPTURILOR ȘI AL OBLIGAȚIILOR ÎN MATERIE DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ ALE BENEFICIARILOR DE PROTECȚIE INTERNAȚIONALĂ

SECȚIUNEA I

Dispoziții comune

Articolul 20

Norme generale

(1) Fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor prevăzute în Convenția de la Geneva, beneficiarii de protecție internațională au drepturile și obligațiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Beneficiarii de protecție internațională au acces la drepturile acordate în conformitate cu prezentul capitol din momentul în care li se acordă protecție internațională și atât timp cât dețin statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară.

(3) Dacă permisul de ședere nu este eliberat unui beneficiar de protecție internațională în termen de 15 de zile de la acordarea protecției internaționale, statul membru în cauză ia măsuri provizorii, cum ar fi înregistrarea sau eliberarea unui document, pentru a se asigura că beneficiarul are acces efectiv la drepturile prevăzute în prezentul capitol, cu excepția celor prevăzute la articolele 25 și 27, până la eliberarea permisului de ședere în conformitate cu articolul 24.

(4) Atunci când aplică prezentul capitol, dacă s-a stabilit că o persoană are nevoi speciale întrucât este, de exemplu, minor, minor neînsoțit, persoană cu dizabilități, persoană în vârstă, femeie însărcinată, părinte singur cu copii minori sau cu copii adulți aflați în întreținere, victimă a traficului de persoane, persoană cu boli grave, persoană cu tulburări mintale sau persoană care a fost supusă torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală, autoritățile competente țin seama de nevoile speciale respective.

(5) Atunci când se aplică dispozițiile prezentului capitol referitoare la minori, interesul superior al copilului reprezintă un considerent primordial pentru autoritățile competente.

Articolul 21

Protecția împotriva returnării

Principiul nereturnării se respectă în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul internațional.

Articolul 22

Informarea

Autoritățile competente le furnizează beneficiarilor de protecție internațională informații privind drepturile și obligațiile legate de statutul de refugiat sau de statutul conferit prin protecție subsidiară, cât mai curând după acordarea protecției respective. Respectivele informații, precizate în anexa I:

- (a) sunt furnizate într-o limbă pe care beneficiarul poate să o înțeleagă sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege; și
- (b) fac trimiteri explicite la consecințele nerespectării obligațiilor prevăzute la articolul 27 privind circulația în interiorul Uniunii.

Articolul 23

Menținerea unității familiei

- (1) Autoritățile competente ale statului membru care a acordat protecție internațională unui beneficiar de protecție internațională eliberează, în conformitate cu procedurile de drept intern, permise de ședere membrilor familiei beneficiarului de protecție internațională care, în mod individual, nu îndeplinesc condițiile pentru a obține protecție internațională și care solicită un permis de ședere în statul membru respectiv, în cazul în care alineatul (3), (4) sau (5) din prezentul articol nu se aplică și în măsura în care acest lucru este compatibil cu statutul juridic personal al respectivului membru al familiei.
- (2) Un permis de ședere eliberat în temeiul alineatului (1) are aceeași dată de expirare ca și permisul de ședere eliberat beneficiarului de protecție internațională și poate fi reînnoit pentru o durată egală cu cea a permisului de ședere reînnoit al beneficiarului de protecție internațională. Perioada de valabilitate a permisului de ședere acordat membrului familiei nu poate depăși data expirării permisului de ședere deținut de beneficiarul de protecție internațională.
- (3) Nu se eliberează un permis de ședere în temeiul prezentului regulament unui membru al familiei care este sau urmează să fie exclus de la protecție internațională în temeiul capitolelor III și V.
- (4) Nu se eliberează un permis de ședere în temeiul prezentului regulament soțului/soției beneficiarului de protecție internațională sau partenerului/partenerii acestuia, cu care nu este căsătorit(ă), dar cu care se află într-o relație stabilă, în cazul în care există indicii solide că respectiva căsătorie sau respectivul parteneriat a fost realizat numai pentru a permite persoanei în cauză să intre sau să aibă reședința în statul membru în cauză.
- (5) Atunci când este necesar din motive de securitate națională sau de ordine publică legate de membrul de familie în cauză, nu i se eliberează un permis de ședere, iar permisele de ședere deja eliberate sunt retrase sau nu sunt reînnoite.
- (6) Membrii familiei cărora li se eliberează un permis de ședere în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol beneficiază de drepturile prevăzute la articolele 25-32, 34 și 35.
- (7) Statele membre pot aplica prezentul articol și altor rude apropiate, inclusiv fraților și surorilor, care trăiau împreună ca parte a familiei înainte ca solicitantul să fi sosit pe teritoriul statului membru și care se află în întreținerea beneficiarului de protecție internațională. Statele membre pot aplica prezentul articol unui minor căsătorit, dacă acest lucru este în interesul acestuia.

SECȚIUNEA II

Drepturile și obligațiile legate de ședere și de rămânere pe teritoriu

Articolul 24

Permisele de ședere

- (1) Beneficiarii de protecție internațională au dreptul la un permis de ședere atât timp cât dețin statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară.
- (2) Cât mai curând după acordarea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară, în termen de cel mult 90 de zile de la notificarea deciziei de acordare a protecției internaționale, se eliberează un permis de ședere conform modelului uniform prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002.
- (3) Permisul de ședere este eliberat gratuit sau contra unei taxe care nu depășește taxa plătită de resortisanții statului membru în cauză pentru eliberarea cărților de identitate.
- (4) Permisul de ședere are o perioadă de valabilitate inițială de cel puțin trei ani pentru beneficiarii statutului de refugiat și de cel puțin un an pentru beneficiarii statutului conferit prin protecție subsidiară.

La expirare, permisele de ședere se reînnoiesc pentru o perioadă de cel puțin trei ani pentru beneficiarii statutului de refugiat și de cel puțin doi ani pentru beneficiarii statutului conferit prin protecție subsidiară.

Reînnoirea permiselor de ședere se organizează astfel încât să se asigure continuitatea șederii permise, fără întrerupere între data expirării și reînnoirea permisului, cu condiția ca beneficiarul de protecție internațională să acționeze în conformitate cu dreptul intern aplicabil prin care se stabilesc formalitățile administrative pentru reînnoire.

(5) Autoritățile competente pot revoca sau refuza reînnoirea unui permis de ședere numai în cazul în care retrag statutul de refugiat în conformitate cu articolul 14 sau statutul conferit prin protecție subsidiară în conformitate cu articolul 19.

Articolul 25

Documentele de călătorie

(1) Cu excepția cazului în care motive imperioase de securitate națională sau de ordine publică legate de un beneficiar al statutului de refugiat impun altfel, autoritățile competente le eliberează beneficiarilor statutului de refugiat documente de călătorie în forma prevăzută în anexa la Convenția de la Geneva, care respectă standardele minime privind elementele de securitate și elementele biometrice prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2252/2004. Astfel de documente de călătorie au o durată de valabilitate de peste un an.

(2) Cu excepția cazului în care motive imperioase de securitate națională sau de ordine publică legate de un beneficiar al statutului conferit prin protecție subsidiară impun altfel, autoritățile competente le eliberează beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară care nu pot obține sau reînnoi pașaportul național documente de călătorie care respectă standardele minime privind elementele de securitate și elementele biometrice prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2252/2004. Astfel de documente de călătorie au o durată de valabilitate de peste un an.

(3) În exercitarea obligațiilor care le revin în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol, autoritățile competente din statele membre care nu participă la acquis-ul Schengen le eliberează beneficiarilor statutului de refugiat documente de călătorie în forma prevăzută în anexa la Convenția de la Geneva, care respectă standarde minime privind elementele de securitate și datele biometrice echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2252/2004, ținând seama de specificațiile Organizației Aviației Civile Internaționale, în special de cele prevăzute în documentul 9303 privind documentele de călătorie care pot fi citite automat.

În exercitarea obligațiilor care le revin în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol, autoritățile competente din statele membre care nu participă la acquis-ul Schengen le eliberează beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară care nu pot obține sau reînnoi pașaportul național, documente de călătorie care respectă standarde minime privind elementele de securitate și datele biometrice echivalente cu cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2252/2004, ținând seama de specificațiile Organizației Aviației Civile Internaționale, în special de cele prevăzute în documentul 9303 privind documentele de călătorie care pot fi citite automat.

Articolul 26

Libertatea de circulație în interiorul statului membru

Beneficiarii de protecție internațională beneficiază de libertatea de circulație pe teritoriul statului membru care le-a acordat protecție internațională, inclusiv de dreptul de a-și alege locul de reședință pe teritoriul respectiv, în aceleași condiții și cu aceleași restricții precum cele prevăzute pentru alți resortisanți ai țărilor terțe care își au reședința legală pe teritoriul în cauză și care se află, în general, în aceleași circumstanțe.

Articolul 27

Circulația în interiorul Uniunii

Beneficiarii de protecție internațională nu au dreptul de ședere într-un alt stat membru decât cel care le-a acordat protecție internațională. Acest lucru nu aduce atingere dreptului lor:

(a) de a solicita și a primi dreptul de ședere într-un alt stat membru în temeiul dreptului intern al statului membru respectiv sau în temeiul dispozițiilor aplicabile din dreptul Uniunii sau din acordurile internaționale;

- (b) de a circula liber în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 21 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen.

SECȚIUNEA III

Drepturi legate de integrare

Articolul 28

Accesul la piața muncii

- (1) Beneficiarii de protecție internațională au dreptul să exercite o activitate salariată sau independentă, sub rezerva normelor general aplicabile în sectorul de activitate în cauză sau în serviciile publice, imediat după acordarea protecției.
- (2) Beneficiarii de protecție internațională beneficiază de egalitate de tratament în raport cu resortisanții statului membru care le-a acordat protecție internațională, în ceea ce privește:
- (a) condițiile de încadrare în muncă, inclusiv vârsta minimă de încadrare în muncă și condițiile de muncă, inclusiv remunerarea și concedierea, programul de lucru, concediul și zilele libere, precum și cerințele în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă;
 - (b) libertatea de asociere și de afiliere, precum și apartenența la o organizație care reprezintă lucrătorii sau angajatorii ori la orice organizație ai cărei membri desfășoară o ocupație specifică, inclusiv drepturile și beneficiile conferite de astfel de organizații;
 - (c) posibilitățile de formare ocupațională pentru adulți, acțiunile de formare profesională, inclusiv cursuri de formare pentru perfecționarea competențelor, și experiența practică la locul de muncă;
 - (d) servicii de informare și consiliere acordate de oficiile de ocupare a forței de muncă.
- (3) Dacă este cazul, autoritățile competente facilitează accesul deplin la activitățile menționate la alineatul (2) literele (c) și (d).

Articolul 29

Accesul la educație

- (1) Minorii cărora li s-a acordat protecție internațională beneficiază de egalitate de tratament în raport cu resortisanții statului membru care le-a acordat protecție internațională în ceea ce privește accesul la sistemul de învățământ.

Beneficiarii de protecție internațională continuă să beneficieze de egalitate de tratament în raport cu resortisanții statului membru care le-a acordat protecție internațională în ceea ce privește absolvirea învățământului secundar, indiferent dacă împlinesc sau nu vârsta majoratului.

- (2) Adulții cărora li s-a acordat protecție internațională beneficiază de egalitate de tratament în raport cu resortisanții statului membru care le-a acordat protecție internațională în ceea ce privește accesul la sistemul de învățământ general, precum și la perfecționare sau recalificare profesională.

În pofida primului paragraf, autoritățile competente pot refuza să acorde granturi sau împrumuturi adulților cărora li s-a acordat protecție internațională, în cazul în care acest lucru este prevăzut în dreptul intern.

Articolul 30

Accesul la procedurile de recunoaștere a calificărilor și de validare a competențelor

- (1) Beneficiarii de protecție internațională beneficiază de egalitate de tratament în raport cu resortisanții statului membru care le-a acordat protecție internațională în cadrul procedurilor existente de recunoaștere a diplomelor, certificatelor sau a altor titluri de calificare străine.

(2) Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (2) și articolului 3 alineatul (3) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾, autoritățile competente facilitează accesul deplin la procedurile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol pentru beneficiarii de protecție internațională care nu pot furniza documente justificative privind calificările lor.

(3) Beneficiarii de protecție internațională beneficiază de egalitate de tratament în raport cu resortisanții statului membru care le-a acordat protecție internațională în ceea ce privește accesul la mecanismele corespunzătoare pentru evaluarea, validarea și recunoașterea rezultatelor studiilor și experienței lor anterioare.

Articolul 31

Securitatea socială și asistența socială

(1) Beneficiarii de protecție internațională beneficiază de egalitate de tratament în raport cu resortisanții statului membru care le-a acordat protecție internațională, în ceea ce privește securitatea socială și asistența socială.

Accesul la anumite prestații de asistență socială prevăzute în dreptul intern poate fi condiționat de participarea efectivă a beneficiarului de protecție internațională la măsurile de integrare, în cazul în care participarea la aceste măsuri este obligatorie și cu condiția să fie accesibile și gratuite.

(2) În pofida alineatului (1), asigurarea egalității de tratament în ceea ce privește asistența socială poate fi limitată la prestațiile de bază pentru beneficiarii statutului conferit prin protecție subsidiară, în cazul în care această posibilitate este prevăzută în dreptul intern.

Prestațiile de bază includ cel puțin următoarele aspecte:

- (a) sprijin pentru asigurarea unui venit minim;
- (b) asistență în caz de boală sau sarcină;
- (c) asistența parentală, inclusiv asistență pentru îngrijirea copiilor; și
- (d) ajutoare pentru locuință, în măsura în care aceste prestații sunt acordate resortisanților statului membru în cauză în temeiul dreptului intern.

Articolul 32

Asistența medicală

(1) Beneficiarii de protecție internațională au acces la asistență medicală în aceleași condiții de eligibilitate precum cele aplicabile resortisanților statului membru care le-a acordat protecție internațională.

(2) Beneficiarilor de protecție internațională cu nevoi speciale, precum femeile însărcinate, persoanele cu dizabilități, persoanele care au fost supuse torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală ori minorii care au fost victime ale oricărei forme de abuz, neglijență, exploatare, tortură, tratamente crude, inumane și degradante sau care au avut de suferit de pe urma conflictelor armate, li se acordă asistență medicală corespunzătoare, inclusiv tratamentul afecțiunilor mintale, dacă este necesar, în aceleași condiții de eligibilitate precum cele aplicabile resortisanților statului membru care le-a acordat protecție internațională.

Articolul 33

Minorii neînsoțiți

(1) De îndată ce este posibil după acordarea protecției internaționale în cazul unui minor neînsoțit, autoritățile competente iau măsurile necesare, în temeiul dreptului intern, pentru desemnarea unui tutore.

⁽²⁰⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

Autoritățile competente pot păstra aceeași persoană desemnată ca reprezentant în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1348 sau în temeiul articolului 27 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2024/1346 pentru a acționa în calitate de tutore, fără a fi necesară o numire oficială.

Reprezentanții menționați la articolul 23 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2024/1348 sau articolul 27 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2024/1346 rămân responsabili pentru minorii neînsoțiți până la numirea unui tutore.

Organizațiile sau persoanele fizice ale căror interese intră sau ar putea intra în conflict cu cele ale minorului neînsoțit nu sunt eligibile pentru numirea ca tutore al minorului respectiv.

Atunci când este desemnată ca tutore, o organizație numește cât mai repede posibil o persoană fizică responsabilă de îndeplinirea sarcinilor sale de tutore în raport cu minorul neînsoțit în conformitate cu prezentul regulament.

(2) În sensul prezentului regulament, pentru a proteja interesul superior al copilului și binele general al minorului neînsoțit, tutorele:

- (a) se asigură că minorul neînsoțit are acces la toate drepturile care decurg din prezentul regulament;
- (b) îi acordă asistență minorului neînsoțit și, după caz, îl reprezintă dacă statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară al minorului neînsoțit este retras; și
- (c) după caz, acordă asistență pentru regăsirea familiei, în conformitate cu alineatul (7).

Tutorii:

- (a) dispun de competențele necesare și urmează o formare inițială și continuă corespunzătoare privind drepturile și nevoile minorilor neînsoțiți, inclusiv cu privire la toate standardele aplicabile de protecție a copilului;
- (b) au obligația de a respecta normele de confidențialitate prevăzute în dreptul intern în legătură cu toate informațiile pe care le obțin în cadrul activității lor;
- (c) nu au fost condamnați pentru infracțiuni în care au fost implicați copii sau infracțiuni care determină îndoieli serioase cu privire la capacitatea lor de a-și asuma un rol de răspundere în raport cu copiii.

(3) Autoritățile competente numesc fiecare tutore pentru a reprezenta un număr proporțional și suficient de limitat de minori neînsoțiți, cu scopul de a se asigura că tutorii își pot îndeplini sarcinile în mod efectiv și că minorii neînsoțiți au acces efectiv la drepturile și beneficiile care li se cuvin.

(4) În conformitate cu dreptul intern, statele membre se asigură că există entități, inclusiv autorități judiciare, sau persoane responsabile cu supravegherea și monitorizarea continuă a tutorilor, pentru a se asigura că aceștia își îndeplinesc sarcinile în mod satisfăcător.

Entitățile și persoanele menționate la primul paragraf evaluează performanța tutorilor, în special în cazul în care există indicii că tutorii nu își îndeplinesc sarcinile în mod satisfăcător. Astfel de entități și persoane examinează fără întârziere orice plângeri depuse de minorii neînsoțiți împotriva tutorilor lor.

Dacă este necesar, autoritățile competente înlocuiesc o persoană care acționează ca tutore, în special în cazul în care consideră că persoana respectivă nu și-a îndeplinit în mod adecvat sarcinile.

Autoritățile competente le explică minorilor neînsoțiți, într-un mod adecvat vârstei și asigurându-se că minorii înțeleg, cum să depună o plângere împotriva tutorilor lor în condiții de confidențialitate și siguranță.

(5) Ținând seama de interesul superior al copilului, autoritățile competente plasează minorii neînsoțiți:

- (a) la o rudă adultă;
- (b) într-o familie substitutivă;
- (c) în centre specializate în cazarea minorilor; sau

(d) în alte locuri de cazare adecvate pentru minori.

În funcție de vârsta minorilor neînsoțiți și de gradul lor de maturitate, se ține cont de opinia acestora.

(6) În măsura posibilului, frații nu se separă, ținând seama de interesul superior al minorilor neînsoțiți în cauză și, în special, de vârsta acestora și de gradul lor de maturitate. În cazul minorilor neînsoțiți, schimbarea locului de reședință se limitează la minimum.

(7) În cazul în care identificarea membrilor familiei unui minor neînsoțit a început înainte ca minorului respectiv să i se acorde protecție internațională, identificarea continuă după acordarea protecției internaționale. În cazul în care identificarea membrilor familiei nu a început încă, aceasta începe cât mai curând posibil după acordarea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al minorului.

În cazul în care ar fi amenințată viața sau integritatea fizică a unui minor sau a rudelor sale apropiate, în special în cazul în care acestea au rămas în țara de origine, trebuie acționat astfel încât colectarea, prelucrarea și difuzarea informațiilor privind respectivele persoane să se desfășoare în condiții de confidențialitate, pentru a nu pune în pericol siguranța lor.

Articolul 34

Accesul la locuință

(1) Beneficiarii de protecție internațională au acces la o locuință în condiții cel puțin echivalente cu cele aplicabile altor resortisanți ai țărilor terțe care își au reședința legală pe teritoriul statului membru ce le-a acordat protecție internațională și care se află, în general, în aceleași circumstanțe.

(2) Practicile naționale de dispersare a beneficiarilor de protecție internațională asigură că beneficiarii de protecție internațională sunt tratați în mod egal, cu excepția cazului în care tratamentul diferit este justificat în mod obiectiv. Astfel de practici naționale asigură șanse egale în ceea ce privește accesul la locuință.

Articolul 35

Accesul la măsurile de integrare

(1) Pentru a încuraja și a facilita integrarea lor în societate în statul membru care le-a acordat protecție internațională, beneficiarii de protecție internațională au acces la măsurile de integrare oferite sau facilitate de statul membru respectiv, care țin seama de nevoile lor specifice și sunt considerate adecvate de către autoritățile competente, în special de cursuri de limbă, orientare civică, programe de integrare, precum și cursuri de formare profesională.

(2) Beneficiarii de protecție internațională participă la măsurile de integrare în cazul în care participarea este obligatorie în statul membru care le-a acordat protecție internațională. Aceste măsuri de integrare trebuie să fie accesibile și gratuite.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol și fără a aduce atingere articolului 31 alineatul (1) al doilea paragraf, statele membre pot aplica o taxă pentru anumite măsuri obligatorii de integrare în cazul în care beneficiarul de protecție internațională dispune de mijloace suficiente și în cazul în care astfel de taxe nu impun o sarcină excesivă beneficiarului de protecție internațională.

(4) Autoritățile competente nu aplică sancțiuni împotriva beneficiarilor de protecție internațională în cazul în care aceștia se află în imposibilitatea de a participa la măsurile de integrare din cauza unor circumstanțe care sunt în afara controlului lor.

Articolul 36

Repatrierea

Beneficiarilor de protecție internațională care își exprimă dorința de a fi repatriați li se poate acorda asistență.

CAPITOLUL VIII
COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ

Articolul 37

Cooperarea

Fiecare stat membru desemnează un punct de contact național în sensul prezentului regulament și transmite Comisiei datele de contact ale acestuia. Comisia comunică aceste informații celorlalte state membre.

Statele membre, în colaborare cu Comisia, adoptă toate măsurile corespunzătoare pentru a stabili cooperarea directă și un schimb de informații între autoritățile competente.

Articolul 38

Personalul

Autoritățile și alte organizații care aplică prezentul regulament au beneficiat sau beneficiază de formarea necesară și au obligația de a respecta principiul confidențialității în ceea ce privește orice informație cu caracter personal pe care o dobândesc în exercitarea atribuțiilor lor, astfel cum este prevăzut de dreptul intern.

CAPITOLUL IX
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 39

Monitorizare și evaluare

Până la 13 iunie 2028 și ulterior o dată la cinci ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentului regulament și, dacă este cazul, propune modificările necesare.

Cel târziu cu nouă luni înainte de expirarea termenului relevant prevăzut la primul paragraf, statele membre transmit Comisiei toate informațiile utile pentru pregătirea raportului menționat la paragraful respectiv.

Articolul 40

Modificarea Directivei 2003/109/CE

Directiva 2003/109/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul persoanelor cărora li s-a acordat protecție internațională, perioada cuprinsă între data depunerii cererii de protecție internațională pe baza căreia le-a fost acordată respectiva protecție internațională și data eliberării permisului de ședere menționat la articolul 24 din Regulamentul (UE) 2024/1347 (*) se ia în considerare la calcularea perioadei menționate la alineatul (1).

(*) Regulamentul (UE) 2024/1347 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).”

2. La articolul 4 se introduce următorul alineat:

„(3a) Atunci când un beneficiar de protecție internațională este găsit în alt stat membru decât cel care i-a acordat protecția internațională, fără drept de rămânere pe teritoriu sau drept de ședere în statul respectiv în conformitate cu dreptul intern, dreptul Uniunii sau dreptul internațional relevant, la calcularea perioadei prevăzute la alineatul (1) nu se ține seama de perioada de rămânere legală, anterioară unei astfel de situații, în statul membru care i-a acordat protecție internațională.

Prin derogare de la primul paragraf, în special în cazul în care beneficiarul de protecție internațională demonstrează că motivul rămânerii sau șederii fără drept s-a datorat unor circumstanțe independente de voința sa, statele membre pot dispune, în conformitate cu dreptul lor intern, ca la calculul perioadei menționate la alineatul (1) aceasta să nu fie întreruptă.”

3. La articolul 26, primul alineat se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel târziu la 23 ianuarie 2006. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 4 alineatul (2) al treilea paragraf și articolului 4 alineatul (3a) până la 12 iunie 2026. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.”

Articolul 41

Abrogare

Directiva 2011/95/UE se abrogă de la 12 iunie 2026. Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

În măsura în care Directiva 2004/83/CE ⁽²¹⁾ a continuat să fie obligatorie pentru statele membre care nu au obligații în temeiul Directivei 2011/95/UE, Directiva 2004/83/CE se abrogă cu efect de la data la care statele membre respective au obligații în temeiul prezentului regulament. Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 42

Intrare în vigoare și aplicabilitate

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 iulie 2026.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 14 mai 2024.

Pentru Parlamentul European

Președintele

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

H. LAHBIB

⁽²¹⁾ Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională, și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, 30.9.2004, p. 12).

ANEXA I

Informații care se furnizează beneficiarilor de protecție internațională

Cât mai curând posibil după acordarea protecției internaționale, beneficiarilor de protecție internațională li se furnizează cel puțin următoarele informații cu privire la drepturile și obligațiile legate de statutul lor de refugiat sau de statutul conferit prin protecție subsidiară. Dacă este necesar, informațiile pot fi furnizate de diferite autorități, prestatori de servicii sau puncte de contact relevante.

I. Informații privind drepturile și obligațiile legate de ședere și de rămânerea pe teritoriu:

(a) dreptul la un permis de ședere pentru beneficiarii de protecție internațională (articolul 24):

— cum și unde se solicită un permis de ședere și informații privind autoritatea competentă sau un punct de contact relevant;

(b) dreptul la un permis de ședere pentru membrii familiei beneficiarilor de protecție internațională (articolul 23):

— cum și unde se solicită un permis de ședere și informații privind autoritatea competentă sau un punct de contact relevant;

— informații privind drepturile care li se cuvin membrilor familiei cărora li se eliberează un permis de ședere;

(c) dreptul de a solicita un document de călătorie (articolul 25):

— cum și unde se solicită un document de călătorie și informații privind autoritatea competentă sau un punct de contact relevant;

(d) dreptul la liberă circulație în interiorul statului membru și eventualele restricții cu privire la respectiva circulație (articolul 26):

— după caz, cerința de stabilire a reședinței sau de înregistrare într-o anumită localitate și informații privind autoritatea competentă sau un punct de contact relevant;

(e) dreptul la liberă circulație în interiorul Uniunii (articolul 27):

— obligația de ședere în statul membru care a acordat protecție internațională;

— dreptul de a circula în spațiul Schengen și condițiile de exercitare a unui astfel de drept, astfel cum se specifică la articolul 21 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, precum și dreptul de a solicita și de a primi dreptul de ședere într-un alt stat membru în temeiul dreptului intern al statului membru respectiv sau în temeiul dispozițiilor relevante ale dreptului Uniunii sau ale acordurilor internaționale;

— posibile sancțiuni în ceea ce privește calcularea anilor în conformitate cu Directiva 2003/109/CE și procedura de reprimire în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1351 în cazul în care beneficiarul de protecție internațională nu respectă normele relevante și depășește termenul legal de ședere fără permisiune, încălcând Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, ori rămâne sau stă într-un alt stat membru fără permisiune.

II. Informații privind drepturile legate de integrare:

(a) dreptul de a avea acces la piața muncii (articolul 28):

— cerințele administrative pentru accesul la activități salariate sau independente;

— după caz, restricțiile legate de angajarea în administrația publică;

— biroul de ocupare a forței de muncă sau punctul de contact relevant pentru informații suplimentare;

(b) dreptul minorilor de a avea acces la educație [articolul 29 alineatul (1)]

— vârsta minimă pentru școlarizarea obligatorie;

- după caz, cerințele administrative pentru accesul la sistemul de învățământ;
 - (c) dreptul adulților de a avea acces la sistemul de învățământ general [articolul 29 alineatul (2)]:
 - cerințele, inclusiv cerințele administrative, pentru accesul la sistemul de învățământ general;
 - (d) dreptul de a avea acces la procedurile de recunoaștere a calificărilor și de validare a competențelor (articolul 30):
 - autoritățile naționale competente sau punctele de contact relevante pentru furnizarea de informații privind profesiile reglementate care pot fi exercitate numai după recunoașterea oficială a calificării și procedurile administrative care trebuie efectuate pentru o astfel de recunoaștere;
 - (e) informații privind schemele adecvate de evaluare, validare și recunoaștere a rezultatelor studiilor și experienței anterioare [articolul 30 alineatul (3)]:
 - dacă este cazul, informații privind aceste scheme și un punct de contact relevant pentru informații suplimentare;
 - (f) dreptul la egalitatea de tratament în raport cu resortisanții statului membru în ceea ce privește securitatea socială (articolul 31):
 - un punct de contact relevant pentru informații suplimentare;
 - (g) dreptul la asistență socială (articolul 31):
 - dacă este cazul, lista prestațiilor care nu sunt acordate beneficiarilor de protecție subsidiară;
 - un punct de contact relevant pentru informații suplimentare;
 - (h) dreptul la asistență medicală în aceleași condiții de eligibilitate precum cele aplicabile resortisanților statului membru (articolul 32):
 - informații generale privind condițiile de acces la asistență medicală;
 - după caz, un punct de contact pentru serviciile puse la dispoziția victimelor abuzurilor, ale exploatării, ale torturii sau ale tratamentelor crude, inumane și degradante;
 - (i) dreptul de a avea acces la locuință în condiții echivalente cu cele aplicabile altor resortisanți ai țărilor terțe care își au reședința legală în statul membru (articolul 34):
 - dacă este cazul, informații de bază privind sistemele de locuințe sociale disponibile;
 - după caz, cerințele privind reședința în cadrul practicilor de dispersare;
 - o autoritate competentă sau un punct de contact relevant pentru informații suplimentare;
 - (j) dreptul de a avea acces la măsurile de integrare considerate adecvate, sub rezerva participării obligatorii, după caz (articolul 35):
 - dacă este cazul, informații privind măsurile obligatorii de integrare;
 - un punct de contact relevant pentru informații suplimentare.
- III. Informații privind drepturile specifice ale minorilor neînsoțiți (articolul 33):
- informații privind dreptul la un tutore și îndatoririle tutorelui;
 - detaliile pentru depunerea unei plângeri împotriva unui tutore.

ANEXA II

Tabel de corespondență

Directiva 2011/95/UE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 litera (a)	Articolul 3 punctul 3
Articolul 2 litera (b)	Articolul 3 punctul 4
Articolul 2 litera (c)	—
Articolul 2 litera (d)	Articolul 3 punctul 5
Articolul 2 litera (e)	Articolul 3 punctul 1
Articolul 2 litera (f)	Articolul 3 punctul 6
Articolul 2 litera (g)	Articolul 3 punctul 2
Articolul 2 litera (h)	Articolul 3 punctul 7
Articolul 2 litera (i)	Articolul 3 punctul 8
Articolul 2 litera (j), partea introductivă	Articolul 3 punctul 9, partea introductivă
Articolul 2 litera (j) prima liniuță	Articolul 3 punctul 9 litera (a)
Articolul 2 litera (j) a doua liniuță	Articolul 3 punctul 9 litera (b)
Articolul 2 litera (j) a treia liniuță	Articolul 3 punctul 9 litera (c)
Articolul 2 litera (k)	Articolul 3 punctul 10
Articolul 2 litera (l)	Articolul 3 punctul 11
Articolul 2 litera (m)	Articolul 3 punctul 12
Articolul 2 litera (n)	Articolul 3 punctul 13
—	Articolul 3 punctele 14, 15, 16, 17 și 18
Articolul 3	—
Articolul 4 alineatele (1) și (2)	Articolul 4 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (3) literele (a)-(e)	— ⁽¹⁾
Articolul 4 alineatele (4) și (5)	Articolul 4 alineatele (4) și (5)
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7

Directiva 2011/95/UE	Prezentul regulament
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
—	Articolul 8 alineatele (2) și (3)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (4)
—	Articolul 8 alineatele (5) și (6)
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10 alineatele (1) și (2)	Articolul 10 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 11 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 11 alineatul (3)	—
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2) literele (a), (b) și (c)	Articolul 12 alineatul (2) literele (a), (b) și (c)
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (3)
—	Articolul 12 alineatele (4) și (5)
Articolul 13	Articolul 13
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 14 alineatul (1) litera (a)
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 14 alineatul (4)
Articolul 14 alineatul (3) litera (a)	Articolul 14 alineatul (1) litera (b)
Articolul 14 alineatul (3) litera (b)	Articolul 14 alineatul (1) litera (c)
Articolul 14 alineatul (4) litera (a)	Articolul 14 alineatul (1) litera (d)
Articolul 14 alineatul (4) litera (b)	Articolul 14 alineatul (1) litera (e)
Articolul 14 alineatul (5)	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (6)	Articolul 14 alineatul (3)
—	Articolul 14 alineatul (4)
Articolul 15	Articolul 15
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 16 alineatul (3)
Articolul 17 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (d)	Articolul 17 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (d)
Articolul 17 alineatul (2)	Articolul 17 alineatul (2)

Directiva 2011/95/UE	Prezentul regulament
Articolul 17 alineatul (3)	Articolul 17 alineatul (3)
—	Articolul 17 alineatele (4) și (5)
Articolul 18	Articolul 18
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1) litera (a)
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 19 alineatul (1) litera (b)
Articolul 19 alineatul (3) litera (a)	Articolul 19 alineatul (1) litera (b)
Articolul 19 alineatul (3) litera (b)	Articolul 19 alineatul (1) litera (c)
Articolul 19 alineatul (4)	Articolul 19 alineatul (2)
Articolul 21	Articolul 21
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 22	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 20 alineatul (3)	Articolul 20 alineatul (4)
Articolul 20 alineatul (4)	Articolul 20 alineatul (4)
Articolul 20 alineatul (5)	Articolul 20 alineatul (5)
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 21
Articolul 21 alineatul (2)	—
Articolul 21 alineatul (3)	—
Articolul 22	Articolul 22
Articolul 23 alineatul (1)	—
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 23 alineatele (1) și (4)
—	Articolul 23 alineatul (2)
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 23 alineatul (3)
Articolul 23 alineatul (4)	Articolul 23 alineatul (5)
Articolul 23 alineatul (5)	Articolul 23 alineatul (7)
Articolul 24 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 24 alineatul (2)
Articolul 24 alineatul (2)	Articolul 26 alineatul (4) al doilea paragraf
Articolul 25	Articolul 25
Articolul 26 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (1)
Articolul 26 alineatul (2)	Articolul 28 alineatul (2) literele (c) și (d)
Articolul 26 alineatul (3)	Articolul 28 alineatul (3)

Directiva 2011/95/UE	Prezentul regulament
Articolul 26 alineatul (4)	Articolul 31
Articolul 27	Articolul 29
Articolul 28 alineatele (1) și (2)	Articolul 30 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 30 alineatul (3)
Articolul 29 alineatul (1)	Articolul 31 alineatul (1) primul paragraf
—	Articolul 31 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 29 alineatul (2)	Articolul 31 alineatul (2)
Articolul 30	Articolul 32
Articolul 31 alineatul (1)	Articolul 33 alineatul (1) primul paragraf
—	Articolul 33 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 31 alineatele (2), (3), (4), (5) și (6)	Articolul 33 alineatele (2), (3), (4), (5), (6) și (7)
Articolul 32	Articolul 34
Articolul 33	Articolul 26
Articolul 34	Articolul 35 alineatul (1)
—	Articolul 35 alineatul (2)
Articolul 35	Articolul 36
Articolul 36	Articolul 37
Articolul 37	Articolul 38
Articolul 38	Articolul 39
Articolul 39	—
—	Articolul 40
Articolul 40	Articolul 41
Articolul 41	Articolul 42
Articolul 42	—

(¹) A se vedea articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2024/1348.